

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

НАСТАВЉЕНО 25.11.2004. ГОД. СА ПОЧЕТКОМ У 9,30 САТИ.

Председник већа констатује да је веће у неизмењеном саставу, а да су присутни Заменик тужиоца за ратне злочине Кнежевић, пуномоћник оштећених адв. Рајко Даниловић, те Драгољуб Тодоровић, као и Наташа Кандић. Одсутни су пуномоћници адвокати Баровић и Томић као и Лозналијевић-Даниловић. Присутни су браниоци оптужених адвокати Петрушић, Заклан, Јеврић, Вукотић, Перески, Калањ, Јелушић, Дозет, Бојков, Бељански, Мунижаба и Продановић, док су одсутни браниоци адвокати Перковић, (шта је са колегом Перковићем да ли знате)?

АДВ. ПЕТРУШИЋ НЕНАД: Председниче већа на крају јучерашњег главног претреса колега Перковић је известио суд да неће приступити данас па је на мене пренео заменичко пуномоћје за одбрану Станка Вујановића и Наде Калабе, а већ кад сам већ узео реч.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је за цео дан данас?

АДВ. ПЕТРУШИЋ НЕНАД: Да. Исти случај је и са изабраним браниоцем Горана Мугоше колегом Сташевићем који ме је јуче поподне обавестио о немогућности приступа на данашњи главни претрес уз сагласност наравно Горана Мугоше с којим сам ја јутрос разговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу, да ли сте сагласни са тим да Вас данас брани бранилац адв. Петрушић, госпођо Калаба, такође?

Оптужени исказују да су сагласни да их данас на претресу брани адв. Петрушић.

Господине Мугоша?

А такође и оптужени Мугоша Горан. Надаље, одсутни су и браниоци адвокати Станић, Штрбац и Мамула, као и Станојловић Бојан, те Слободан Сташевић и Ђурђевић Владимир, као и браниоци адвокати Апро и Левајац.

Констатује се да приступи и пуномоћник оштећених адв. Баровић.

Да ли су сви оптужени ту?

Сви су оптужени ту.

АДВ. СЛАВИША ПРОДАНОВИЋ: Господине председниче ја ћу морати у пола 11 да изађем, мењаће ме колега Заклан обавестио сам свог клијента, он је наравно сагласан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су сведоци за данас планирани, немојте прозивати само ме обавестите да ли су ту – Војновић и Бакић? Ту су, добро. Мораћемо направити једну кратку паузу само да оспособимо мој рачунар, нешто не функционише. Ја се извињавам. Значи једно 5 минута. Још једном се извињавам због овога, радићемо брже па ћемо надокнадити. Наставићемо са саслушањем сведока Војновића, молим Вас позовите га.

Наставља се саслушање сведока Војновић Милорада који на даља питања исказује:

Добар дан господине Војновићу. Наставићемо са Вашим саслушањем данас. Господине Војновићу нисам сигуран да сам Вам јуче предочио што је требало да Вам предочим ако се поновим у том смислу немојте ми замерити. Господин Јан Марчек кога смо ми саслушали пре два дана, дакле, тврди да Вас је видео на Овчари око 14 сати управо у ситуацији коју Ви описујете, аутобуси, шпалир, туку их, Ви покушавате да их заштитите око 14 сати. Потом он се кратко задржава и потом Вас поново на Овчари види око 16 сати када му тражите помоћ у људству у смислу да се успостави ред и тако даље и он одреди три војника, наводи тачно именом које је војнике одредио. Дакле, то су његове тврдње. У 14 сати сте на Овчари по њему и у 18 сати сте на Овчари по њему, око 18 сати. Ви кажете да је тај један једини пут око 17 сати, мрак је, сумрак.

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Добро, да мрак је био то је сигурно кад сам видео аутобусе и кад сам се зауставио. Ја сам прошао тим путем око 14 часова, али ја се заиста нисам заустављао нити сам видео аутобусе. Не знам зашто ја не бих стао још по дану, ја сам то чуо он је то исто причао, ја знам да сам стао кад је био мрак, да сам видео два аутобуса где су ти војници излазили, ја сам их штитио и бранио и он ми је помогао и та његова група што је била око њега. Заиста немам разлога да би тврдио да нисам био тамо. Ја сам прошао то је сигурно тим путем. Можда је он изашао за мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Везмаровић нам овде такође тврди да кад је то било везано за Митничку групу да сте му Ви тада рекли да прима наређење од капетана Каранфилова да сте га Ви практично упознали са капетаном Каранфиловим и рекли му да прима наређење од капетана Каранфилова. То је било то обезбеђење митничке групе, јер он га није познавао, није знао уопште ни ко је ни шта је, него да сте му Ви рекли то је капетан Каранфилов?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Ни ја нисам познавао капетана Каранфилова то је сигурно, знао сам само Вукашиновића можда сам га виђао на састанцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је само тврдња Везмаровића па Вас питам желим да коментаришете, јели то тачно или није јесте ли Ви рекли Везмаровићу да прима наређења од Каранфилова или не?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Нисам то рекао Везмаровићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да јесте па Вам зато кажем.

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Ја колико сада мислим и сећам се да ја то нисам рекао Везмаровић. Чуо сам то да је рекао Везмаровић да он прима само наређења од Каранфилова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Да је Везмаровић рекао да он само прима наређења од Каранфилова пошто је орган безбедности то је јединица војне полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте то чули од Везмаровића?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: То после сам чуо од неког тамо да је Везмаровић изјавио да он прима наређења од Органа безбедности од Каранфилова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, рекли сте нам да сте Ви сазнали после да је он добио то наређење о повлачењу јединице од Каранфилова?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то је у том смислу?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: То је то у том контексту да он добија наређења од Каранфилова и да његова наређења извршава пошто је он орган безбедности то је нека линија односа војне полиције за безбедност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трифуновић Новица, да ли знате ко је Трифуновић Новица?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Трифуновић Новица је војник резервиста у чети војне полиције код Везмаровића, био је тада, ми смо га овде саслушали као сведока, он тврди да су се вратили с неког задатка на командно Ваше командно место у Негославцима и да су тада он и Шапић Предраг који је такође резервиста у истој чети војне полиције код Везмаровића да су пошли са Везмаровићем на Овчару али да сте Ви тада били на командном месту и да сте били видно узнемирени. Ту је ишла прича, бар он тако каже, да побише наше, Четници побише наше у том смислу, значи ишла је та прича међу њима тамо на командном месту, а Ви сте били, он каже био је у најмању руку узнемирен, тј. Ви да сте Ви били узнемирени, па желим да то евентуално коментаришете?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Ја не познајем ниједног војника њих је било доста поименично, њега сам исто први пут видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он тврди да је ту на командном месту било говора у том смислу «побише наше Четници, побише наше војне полицајце», дакле, који су тамо на Овчари, а Ви сте били узнемирени. Ево ја Вам само то предочавам и желим да Ви то прокоментаришете, да ли има шта од тога?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: У колико сати је било то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било негде управо тако предвече око.

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: То може да буде кад сам кренуо из Овчаре, кажем може да буде, нисам сигуран, наишао у команду да видим шта има и да сам онда продужио код пуковника Мркшића на састанак. Може само тако да буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да али по његовим тврдњама би то значило да је и Везмаровић ту а не на Овчари, него да је и Везмаровић ту и да Везмаровић тада одлази на Овчару а да је део те јединице већ тамо, без Везмаровића, а то управо тврди Везмаровић кад се вратио из Сремске Митровице на командно место није затекао своју јединицу на командном месту. Јединица је била на Овчари неко је наредио да она оде тамо тако бар он тврди?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Сигурно није добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он тврди да јединицу на Овчару није одвео, јесте је вратио са Овчаре, али је на Овчару није одвео, него је за њом отишао тамо.

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Везмаровић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Зависи како је тај дечко видео не знам како се зове да ли је Трифуновић или Шапић. Ми нисмо имали толико полиције тамо да би могли да одвајамо, то знам сигурно. Један део није уопште био ту био је на другом простору, ако је он видео једног војника или два, не знам, па је то повезао са неком већом јединицом то сигурно није било, јер ми нисмо стварно имали, па сад не бих хтео да, мислим он је имао једну јединицу која уопште није била у нашем саставу овде. Ту је био само један вод од два одељења, то је значи требало један део да обезбеђује командно место оне обичне радње полицијске, други део је био са Везмаровићем, ако је тамо било то може да буде војник, два, три, можда онај војник што је био са мном да је њих видео, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Ја исто могу да кажем да обзиром да је један дан прошао могуће је да ћу и ја нешто поставити што је већ речено, па Ви онда реагујте, али чини ми се да није одговорио на та питања. У овом исказу из исказа значи у исказу пред Војним судом каже у једном тренутку да у хангару види Станка Вујановића и Мирољуба Вујовића и каже «овај Мирољуб Вујовић је словио као главни командант. Ја сам им се обратио и скренуо пажњу да се тако не односе према овим људима што излазе из аутобуса» и још у једном тренутку говори о томе у следећем пасусу да их је упозорио да се са овима за које су рекли да су њихови заробљеници поступа коректно. Да ли може да се сети тога да нам то освежи сећање да ли је то тако заиста било, јер чини ми се?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је тачно господине Војновићу, то је заиста Ваш исказ?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Ја сам рекао јуче да сам видео доле Станка и Мирољуба Вујовића. Ја сам се некима обратио и рекао да се људи не туку да се према њима понашају коректно, да нема смисла тако да се ради сад да ли је то баш било овог момента, не знам, ја знам како су изгледати тада они овде, али сам сигурно тражио да се према њима понашају коректно, да их не туку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Зашто се њима обратио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само је питање да ли сте то тражили од Станка и Мирољуба или од кога другог, то је оно што сте Ви изјавили у свом исказу пред истражним судијом Војног суда?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Они су у групи били, не знам како би назвао територијалци или та група из Вуковара они су у групи били. Ја сам прошао поред те групе и рекао, тј. стајали су у групи у реду, неко је нешто, није био строј прави него онако у групи су били, ја сам се обратио њима, мислим да се то односило на њих, ја сам стекао дојам и мислио сам да су они тамо као неки главни људи који ће нешто да пита тражи, видео сам по њиховим реакцијама, кретању да су то ти. Ја кад сам се обратио њима, целој групи мислио сам на њих двојицу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Зашто се баш њима обраћа?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Зато што сам видео да они представљају као старешине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Јел су њих двојица издавали неке команде тамо у хангару?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо га питали јуче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Шта је рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Само да се наставимо овде кад смо већ код овог дела кад сте Ви то, ово је сад Ваша изјава пред Војним судом, кад сте Ви то рекли, скренули пажњу и тако даље, «неко од њих ми је одговорио да су они њихови заробљеници и да ја немам ту шта њих да упозоравам»?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Јесу, да су то заробљеници њихови и да ја немам ту шта да упозоравам и да они о њима одлучују да су њихови и ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете неко од њих је одговорио?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Неко из те групе, ја сад не могу да кажем, не бих хтео да погрешим да рекао ми је то тај да ли је то Станко или Мирољуб не могу да тврдим ни за једнога овде, али неко из те групе је рекао да су то њихови заробљеници и да ја немам ту шта да тражим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Ви ме сад подсећате да је сведок јуче рекао да није он чуо никакву команду њихову. Страна 5 записника о испитивању сведока пред истражним судијом овог суда, последњи пасус. Можете Ви да прочитате, последњи пасус страна 5 и први пасус страна 6.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Ја сам рекао да су Станко и Мирољуб издавали неке задатке и наређења, мада то није било онако војнички. Не знам тачно која су то била наређења односно захтеви, ваљда да се помере они људи или нешто слично».

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Они су се кретали ту ја сам видео да су њих два највише енергични, да се уважавају и тражио сам да се помере назад мало више од тог канапа који је стављен и да се људи ослободе и да се пусте тамо на миру док се неки не направи ред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте Ви тражили?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Да, да се помере овамо доле да се направи неки ред, мислим и Везмаровић је ту исто помогао да се то уради и овамо све.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ово што сам ја сада прочитао то је део Ваше изјаве у истражном поступку код истражног судије прошле године, па Ви кажете не знам тачно која су то била наређења, односно захтеви да се ваљда помере они људи или нешто слично, па се то односи на Мирољуба и Станка и онда Вас питамо јели ово тачно или није, јесу ли они, Ви сте стекли тај утисак да су они тамо главни да их се уважава итд. и пита Вас да ли су издавали каква наређења, Ви сте јуче рекли да Ви нисте чули никакве наредбе ни наређења да су?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Нису то никаква искључива наређења права у смислу војнички наређења, они су између себе разговарали, договарали се, видео сам да разговарају али ја нека наређења, мислим оно право војничко, нисам ни чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро права војничка, али нека друга?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Ни нека друга нисам чуо углавном то је прича између њих, покрети горе, доле уз, попреко уз хангар су се кретали између себе разговарали и оно што сам рекао једанпут да их не дирају да их пуне на миру то сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али у истрази сте рекли нешто друго «Ја сам рекао да су Станко и Мирољуб издавали неке задатке и наређења, мада то није било онако војнички»?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Тако да то и сад исто кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, али ако су издавали нека наређења макар и не војнички?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Између себе су издавали, јер ту је била група њихова, људи, он није издавао наређења нама, они су издавали нека наређења, саопштења између себе, ја нисам улазио у то, видим да су нешто давали, одређивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И на основу тога закључујете да су они?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Ја сам на основу тога закључио да су они ту главна лица који се нешто питају.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: У овом следећем пасусу, страна 6, говори о томе сведок «Неко ће због овог одговарати, тачно је да сам ја у једном моменту рекао некоме», да објасни то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви јуче нисте говорили о томе заиста. Нисмо Вас ни питали нешто у том смислу. У поступку истраге Ви сте рекли да је тачно да сте Ви у једном моменту рекли некоме «Неко ће због овога одговарати, а то сам рекао у неком необавезном разговору, не могу да се сетим са ким и то после овог догађаја када сам сазнао шта се десило на Овчари»?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Да, кад сам сазнао шта се десило на Овчари ја сам рекао да ће неко за то одговарати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате с ким сте водили тај разговор?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Нико, овако је, то је овако било необавезно не знам ни ко је био у мом присуству од тих људи, вероватно старешина или лица из Негославаца где је била команда, неформалан разговор пред командом, за ово ће неко одговарати и треба да одговара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У поступку истраге сте такође рекли: «могуће да сам ја капетану Везмаровићу рекао да прима наређења од Каранфилова»?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Ја нисам њему лично рекао да он прима наређења, ја сам после чуо, нисам ја то чуо да сам ја њему рекао то, него сам чуо само да је он рекао да прима само наређења од Везмаровића, од Каранфилова, пошто је орган безбедности, он његова наређења слуша.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Само још једно питање председниче, да пробамо. Говорио је он ту у хангару кога је видео па у једном тренутку говори за Станка, био је карактеристичан, крупан, црног шешира итд., а говорио је јуче о томе да су сви ти људи били наоружани, па га ја питам конкретно за Станка, да ли зна чиме је био наоружан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Станко био наоружан и ако јесте како, чиме, шта је имао, ако се сећате?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Ја сад не могу да се сетим сто посто али знам из искуства да нико није био без наоружања раније не само са пушком него и пиштоље су имали појединци, ја сад не могу сто посто да тврдим то. Овог момента ја сад не могу да тврдим.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: (пуномоћник оштећених) Он је говорио јуче о томе да су се ови територијалци које је затекао испред хангара кад је први пут био да су се некоректно према њему понашали. Да ли је он имао чинове и да ли су његови чиновници били видљиви?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете питање пуномоћника? Ви сте тада имали чин потпуковника, били сте у чину потпуковника, јел тако, па Вас пита пуномоћник да ли сте носили на видном месту чинове?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Јесам, нисам чинове никад скидао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте их скидали, носили сте их како се носи иначе?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Како се носи иначе, на рамену, нисам никада без чиновника ишао.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Сведок је рекао да су били некоректни да су га гурали чак и то, да ли може мало да опише ту сцену, да ли је то једном било, више пута и ко га је гурао, да ли ови војници, да ли територијалци, који ако може да опише?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја сам схватио да је то.

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Пред улазом у хангар били су постављени искључиво територијалци, од војника није било, моји војници не би мене гурали који су били само ова два, три, они су ме бранили. У једно два, три наврата су ме гурали и ја сам реаговао, један ми одговорио «нема ти стари шта да се мешаш», то знам сигурно или чича, не знам како сад је то речено и ја сам рекао да нема смисла шта се то ради, нисам познавао ниједнога, њих је било 10, 12 овде, они су после мало да кажем и устукнули јер ја нисам се баш

предавао, нисам се да не кажем и уплашио њих и онда су почели чим би се ја окренуо на другу страну да иде иза аутобуса колона па су можда неког ударили, ја кад сам се окренуо они кажу не радимо ништа, ево гледајте, ми смо добри.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Шта сте им Ви рекли, одговорили том приликом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме?

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Па овим који га гурају, нешто им је морао рећи, не гурајте ме, оставите, мислим разумете логично је, живот но?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Шта сам могао друго да кажем него да поведу рачуна о понашању према тим војницима, ја сам ипак био официр потпуковник, то су значи чин, друго они нису исто мене знали, то морам да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Шапић каже да у тој једној прилици Вам се један од тих територијалаца кад Вас је одгурнуо обратио «Шта је чича да их ниси ти заробио»?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: То сам ја чуо исто у хангару да су то њихови заробљеници, е сад ја не могу да се сетим детаља, можда је то рекао неко овде, али ја сад нећу да кажем сто посто је оно што сад не могу да тврдим да је нешто било. Али ја сам рекао да су били према мени некоректни, да су и мене гурали док се једно време то није стабилизовало да кажем око улаза у хангар су стали, али јесу рекли мени стари или чича и шта ја знам, на крају да ли је то битно. Битно је да су ме исто гурали и да нису ми дали да направим ред на улазу у хангар.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Сведок, као и сведок Драги Вукосављевић објашњавају мање више на сличан начин разговор са Мркшићем кад су отишли у команду тамо у Негославце и описали су и време, е сад ја бих молио да сведоку предочите његов исказ из истраге пред Војним судом, то је овај последњи пасус, он мало другачије, не мало него битно другачије објашњава као неки случајан сусрет итд., и то смо јуче видели да није то тако било, предочите му ипак да знамо тачно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Проблем с овим исказом и то му је предочено онако у целини у смислу да се значајно разликује од онога што је сведок овде казивао, значи сведок је том приликом негирао да је уопште тамо било војске и да је било шта војска радила изузев њега и људи који су били у његовој пратњи тако сам ја схватио тај Ваш исказ дат пред Војним истражним судијом, дакле, он се значно разликује од онога што сте Ви овде исказали. «Када сам се вратио на своје командно место ја сам тог дана негде навече сусрео пуковника Мркшића и казао сам му шта сам запазио на Овчари, а он ми је одговорио да му ништа није познато о чему се ради», то сте Ви рекли пред истражним судијом Војног суда. Данас сте нам то није показивао неко интересовање уз овога што сам му ја казао из овога што сам запазио, ја нисам могао да оценим да ли је пуковнику Мркшићу било шта о томе познато или није. Дакле, то сте Ви заиста изјавили пред истражним судијом Војног суда,

данас сте нам рекли да је тамо био и Вукосављевић, да сте га Ви упознали у ситуацији тамо на Овчари, Вукосављевић такође, и то се значјно разликује у односу на ово што сте рекли пред Војним истражним судијом?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Сигурно је једно да сам известио Мркшића шта сам ја тада тамо видео. Сто посто је сигурно да је он мени рекао: «немој о томе да причаш» а сад друго како је то саопштено то исто као овде изваде неке папире и показују ми шта сам рекао пре три године, не знам ни ово све, нико ми не да записник да имам као што Ви имате па читате и кажете шта сам рекао. Ја сам рекао сигурно да шта сам видео тамо, како се поступа са заробљеницима и Мркшића сам упознао са тим и према мени, он је рекао немој о томе да причаш. То сам рекао стално пута и ниједанпут нисам рекао другачије, а сад како је ту написано па сам ја то сигурно и потписао онако без читања то је сад друго, али ово је сигурно и права истина да сам ја њега упознао и да је он мени рекао «немој о томе да ми причаш».

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Он је говорио о томе да је његова јединица обезбеђивала ову групу митничку групу кад се предала па онда и овај конвој који је био ту, сад није битно да ли дан пре или дан после, ко је био Вама наредио да тако поступите са митничком групом и ко Вам је наредио да поступите тако са конвојем?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Митничку групу сам преузео у хангару са својим старешинама.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: По чијем задатку, ко Вам је дао наређење?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По чијем наређењу? Зашто Ви зашто 80. крагујевачка?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Нисам ја тамо дошао сигурно самостално, нити сам знао да ће они тамо бити, мени је сигурно неко наредио, а може да ми нареди Мркшић или неко други.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: То ко Вам је наредио, то Вас питам?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Не могу да се сетим тачно да ли ми је рекао Мркшић или можда Панић који је имао права иста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то, ко је могао да Вам нареди да то видимо?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Могао је да ми нареди Мркшић и Панић, јер ја сигурно нисам ни знао да је та група била док нисам обавештен да идем да то обезбеђујем и то све.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Сад Ви рекосте кад сте саслушавани јуче то је добро урађено и за једно и за друго, па би човек логички закључио овог пута о коме ми овде расправљамо је ли, није добро урађено. Зашто није добро урађено, Ваша оцена, тамо сте били старешина, командант те јединице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да се одговор на то питање има из целокупности његовог казивања.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Мислио сам да и он има неки став, не само ми. Данас је мало разјаснио то да ли је разговарао са неким од територијалаца па ћемо то прескочити. Да ли је он добијао извештаје о безбедносној ситуацији од Вукосављевић Драгог редовне писмене?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као командант да ли сте добијали извештаје, процене или што већ од Вашег начелника за безбедност?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Да, пракса је једна безбедоносна ситуација се увек прати.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Знамо ми то, јели јесте или нисте добијали?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Не, она се пратила ми смо за безбедносну ситуацију у мојој бригади познавали, знали смо све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте добијали извештаје од Вукосављевића или не, само то питамо, од Вукосављевића нисте добијали?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Нисам добијао, мислим у писменој форми или не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али у усменој?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Овако на реферисању кад је било овде стање на простору је без проблема или има мање проблема неки писани документи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не писмено него усмено, да ли Вас је усмено информисао?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: То је редовно било на сваком састанку, на сваком реферисању кад су били командант и он је био са командом бригаде.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Да ли је он овом догађају који је оценио да није добро урађен итд. на Овчари, да ли је он сачинио некакав писмени извештај па послао, ако јесте коме или је он неког вишег старешину усмено или на неки трећи начин обавестио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекао нам је да је обавестио усмено Мркшића, то нам је рекао.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: А да ли је ван тога неки извештај писмени?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Не, ми нисмо били тамо и ми нисмо ништа ту ни урадили нисмо никакв извештај моглид а правимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте дакле сачинили никакав писмени извештај у том смислу?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Да.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: На главном претресу јуче он је рекао потврдио је причу Вукосављевића да га је он чекао у кабинету Мркшића, е сад ја питам док је Вукосављевић чекао тамо, с ким је он био у кабинету да ли је само био с Мркшићем или је био још неко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало ћемо на други начин то питање формулисати. Ви сте рекли да сте имали тај састанак код Мркшића то редовно неко реферисање итд., ко је још тамо, то Вас пита пуномоћник?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Ко је био присутан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, на том редовном?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Обично били су присутни његови команданти батаљона, ужи део команде бригаде, били су присутни начелник безбедности, начелник штаба, помоћник за позадину, углавном команде

бригаде и његови потчињени команданти и ја сам био његов потчињени командант.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Јел био Шљиванчанин мајор?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је начелник безбедности.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Био је, редовно је био. Можда некад је прескочио, али мислим иначе пракса је редовно да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, овом приликом, после тога се Ви срећете ту на том месту са?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Не могу сто посто то да вам кажем, иначе присуствовао је свим састанцима не знам сад зашто тима не би присуствовао ја сад не могу то.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли је тада било речи, на том састанку дакле Вукосављевић нам је потврдио ту причу, да ли је било речи о Овчари, о заробљеницима и о понашању територијалаца према заробљеницима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било икакве речи о томе да су неки?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Ја нисам то чуо, ја сам дошао, састанак је био при крају, они су сви скоро уморни као састанак је завршен, ја сам му пришао и рекао сам му, то су чуле неке старешине, сигурно, из бригаде Мркшићеве, шта сам му ја рекао. Биле су присутне неке његове старешине. Ја не знам које. Били су углавном, састанак је био при крају или је завршен био. Ја сам закаснио због тога па сам га известио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад нисам сигуран да се добро разумемо. Ви сте нам јуче рекли да сте Ви Мркшића известили по завршеном састанку и питао сам, ја сам питао, ко је ту, Ви сте рекли Ви и Мркшић и Вукосављевић, да ли је било још кога, рекли сте не, а данас кажете да су ту били још неке старешине?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Биле су и друге старешине, а не упоредо причао је Мркшић и Вукосављевић, као сад кад би ја причао са Вама тамо нека група још стоји и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, у истој просторији се све дешава?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истој просторији се дешава више људи?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: То је једна просторија, како бих рекао мало већа дневна соба, просторија једна, ми смо на једном делу пред излазом, ови су овамо, тако је било.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Овде има још једна ствар. Он је јуче рекао да је заиста био, Ви сте му предочили да је у истрази овај рекао сат и по да га је чекао, а сад каже да је дошао при крају састанка и да се врло мало задржао?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Ја сам закаснио на састанак и задржао се мало, они су углавном завршили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, Вукосављевић Драги каже да је чекао око 2 сата, Ви сте рекли да сте на том састанку били сат, сат и по?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Чека њега, чека господина Војновића?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Не верујем да је он мене толико чекао времена, сигурно. Вукосављевић је дошао мислим овако, сигуран сам у то, као орган безбедности, није то да прати команданте него мислио је да ћу ја то да прећутим, по моме, да види да ли ћу ја да извештим команданта свога претпостављам. Мислим један од разлога што је дошао је и то. Дошао је због тога, а онда се наставила прича и онда га је и он још упознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте рекли у поступку истраге, то је сведок рекао.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Овде током исказа на главном претресу господин Војновић каже да је он лично видео ситуацију каква је на Овчари, да су му о тој ситуацији реферисали и приказали прилично драматичну и Марчек и Вукосављевић, е сад ја питам да ли је на основу личног увида који је био тамо, на основу реферисања Марчека и Вукосављевића о стању на Овчари закључио да су животи заробљеника угрожени?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какви су Ваши закључци?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Неко се изражава овако, неко мало то наглашава и овде све. Ја сам стварно то видео. Ситуација је била сложена то сам рекао исто јуче, посебно на почетку док се није створио неки ред и ја лично, овде рекао сам не знам по који пут, и још па мислим и Марчек и Вукосављевић да у том тренутку нико није могао замислити да тако нешто може да се деси.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Марчек каже да му је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марчек каже да Вас је обавестио у том смислу да је изнео своје процене?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Ја исто кажем, понављам да је била сложена ситуација, али ја нисам могао замислити да тако нешто може да се деси. Марчек је тражио за себе за своју команду за пар војника, да се обезбеди јер је он сматрао да му је безбедност угрожена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он тврди, дакле ово што Вам ја сада говорим, то су само Марчехове тврдње, он тврди да Вас је у том смислу обавестио о својим неким проценама?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Добро, он јесте рекао да је сложена ситуација и да се он страши за своју команду и за себе и да му је потребно обезбеђење јер може да буде нешто непредвиђено неки догађај и он је то рекао и ја сам му дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сведок је одговорио на питање.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Колико се ја сећам он је јуче рекао да је тачно да је Марчек рекао да они могу бити убијени, али имајући у виду ово питајте га поново да ли је Марчек то и то изричито рекао као они могу, заробљеници могу бити убијени?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо га и питан је и јуче и данас.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Па јесте, сад је одступио од тога.

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Нисам ја ништа одступио ако је њему угрожена безбедност он значи може да буде убијен, а да ли је Марчек тако рекао то мени тада, ја сад то не могу да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је када је тај састанак код пуковника Мркшића завршен да ли је сведок позвао Вукосављевића да уђе унутра или је пуковник Мркшић рекао њему пошто је рекао ту је орган безбедности он позвао да се придружи да уђе у собу на састанак?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Знате како је, код нас у војсци треба да добијеш неко одобрење да уђеш у просторију, не можеш да уђеш сам, он је вероватно тражио да уђе унутра и овај му је одобрио, е сад не могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он каже Ви сте изашли, завршио се састанак, Ви сте изашли напоље са тог састанка, онда Вас је он о томе обавестио о својим проценама, сазнањима итд., па сте се онда вратили код Мркшића, то каже Вукосављевић?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Ја ништа друго не говорим да је дошао код Мркшића и Вукосављевић је ушао и још мало попричао, образложио Мркшићу каква је ситуација предамном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И каже да сте ушли обојица код Мркшића, прво Ви га информисали и представили Вукосављевића као начелника за безбедност па потом му је и он рекао лично своје процене, то тврди Вукосављевић знате. А питање сад пуномоћника, Ви сте на том састанаку код Мркшића кажете дошли сте при крају тог састанка па би се дало закључити како сте Ви одмах тада сами лично обавестили Мркшића и онда је питање где је тада Вукосављевић, да ли је он унутра, ако је унутра како је дошао унутра јер он тврди да је дошао са Вама?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Ја сад не могу детаља да се сетим, да ли је ушао иза мене или после накнадно кад сам ја известио Мркшића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако није са Вама како би он проверио да ли сте Ви Мркшића известили?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Добро доле, али није можда ушао директно у салу, ја не знам сад. Углавном знам да смо причали о томе и да је био са мном и да је разговарао са Мркшићем сад да ли је он куцао па да уђе унутра ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да није могао да уђе унутра од неког заставника и зато је чекао и чекао и кад се састанак завршио он се тада сусрео са Вама и Вас обавестио јер Вас је и чекао и Вас обавестио а потом сте вас двојица заједно били код Мркшића па га прво Ви информисали а потом и он?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Ја сам Мркшића прво обавестио пре него Вукосављевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То он каже, није то спорно, сад је само питање је ли Вукосављевић ту или није?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Не могу да се сетим детаља, знам да је био тамо, е сад да ли је био поред мене или негде овамо али је био, знам да је био сад не могу детаља.

НАТАША КАНДИЋ: Замолисте сведока да покуша да се сети шта је тачно Вукосављевић рекао пуковнику Мркшићу?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Пуковнику Мркшићу па он је рекао тако отприлике да је на Овчари ситуација врло сложена, да територијалци се понашају некоректно према тим, да су угрожени на одређени начин безбедност и старешине и војника који су били тамо, а углавном све је ишло у том смислу да стање није добро.

НАТАША КАНДИЋ: Сведок је рекао да када је он извештавао ситуацију на Овчари да је тада Мркшић рекао немој о томе да говориш, а који је његов коментар био након Вукосављевићевог извештаја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је што коментарисао након тога кад га је Вукосављевић?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Драги није био тада кад је мени одговорио Мркшић тада овде, а после јесте ми одговарао ја не знам који је био коментар Вукосављевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо чули од Вукосављевића.

НАТАША КАНДИЋ: Сведок наводи да је од пуковника Панића чуо да је била седница СО Владе и да је тамо донета одлука да ће заробљеници бити предати територијалцима, да ли му је Панић рекао у ком својству је он присуствовао тој седници СО Крајина?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели сте питање, да ли Вам је Панић рекао?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Разумео сам питање, ја сам то од пуковника Панића чуо на Војном суду после кад смо давали изјаве нисам ни знао да је он био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте Ви то чули?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Од Панића да је Панић присуствовао кад је та формирана седница Владе, он је присуствовао у име команде оперативне групе, у име Мркшића да, у име команде оперативне групе Југ и он је рекао да су они тада на Влади изнели став, они више неће заробљенике да предају војсци, него да они имају сада своју милицију, своју територијалну одбрану, да ће они са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање пуномоћника је било па ви одосте у широко и понављате оно што сте већ и одговорили, значи шта Вам је Панић рекао у ком својству је он био тамо на тој седници?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: У име оперативне групе Југ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У име оперативне групе Југ?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред Војним судом кад су саслушавани пред Војним судом.

НАТАША КАНДИЋ: Сведок је рекао да је видео Вукашиновић Љубишу заменика Шљиванчанина на Овчари, да ли је видео још некога, да ли је био тамо Шљиванчанин?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Ја у том тренутку нисам видео Шљиванчанина а видео сам Вукашиновића са једном групом око њега, ја сад не знам ко је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекли сте то.

НАТАША КАНДИЋ: Сведок говори пред истражним судијом помиње случај жене и брачног пара једног о томе како се та жена обраћа њему, жали да јој је неко узео ланчић и у овом записнику стоји да је он после видео, да је он организовао да она буде одвежена, пребачена у амбуланту у Сотину, а јуче је рекао да уствари не зна шта је било?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Не знам да.

НАТАША КАНДИЋ: Јел сведок видео у Сотину и да ли може да се сети како та жена долази до њега будући да је она у хангару а он?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте одговорили, чули смо то јуче да је она пришла Вама Ви сте били на улазу хангара и она је Вама пришла, обратила Вам се итд., Ви организовали да се она одвезе итд., јел сте је видели касније у Сотину, у медицинској установи у Сотину?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Неким нашим возилом да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли сте је касније видели у Сотину?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази сте рекли чини ми се да је она касније ипак била у нашој медицинској установи у Сотину, а како је она тамо дошла не знам?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Не знам колико је била и ко је ни шта је а знам да сам јој изашао у сусрет да сам је упутио тамо да јој пружимо помоћ.

НАТАША КАНДИЋ: Последње питање, да ли је Драги Вукосављевић по линији безбедности био обавезан да истог дана као што је обавестио пуковника Мркшића истовремено да обавести и мајора Шљиванчанина?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На бази Ваших општих војних знања, да ли је начелник безбедности Ваше јединице ако је у обавези да Вас извештава и по линији безбедности?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Постоји линија безбедности у пракси свугде и она функционише можда некада није али углавном треба по линији безбедности, они координирају, орган безбедности мој претпостављени орган безбедности. У пракси то се ради. Ја сад не знам да ли је он њега известио или није.

АДВ. БАРОВИЋ НИКОЛА: Кад сте били на том састанку у команди код Мркшића да ли је био и Мркшић на том састанку, односно код Мркшића кад сте били на састанку да ли је био и Шљиванчанин на том састанку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је. Сад је питан.

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Не знам, не могу да тврдим сто посто да ли је био тада.

АДВ. БАРОВИЋ НИКОЛА: Ја нисам схватио да је питан за тај састанак него за Владу, али добро, за тај састанак баш. Још једно питање након стрељања заробљеника на Овчари да ли након тога на неком састанку неко то поставља као тему, као тачку састанка?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да Ви томе присуствујете, да Ви то знате и тако, то је питање?

АДВ. БАРОВИЋ НИКОЛА: Или да знате или да присуствујете?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Ја колико сам био претпостављени командир дакле код Мркшића о томе се после није ништа разговарало ни причало. Ја сам моје старешине упозорио и информисао на нашем реферисању шта се догодило, да поведу рачуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О чему сте Ваше старешине информисали?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Да, кад је то било шта се догодило и старешине команде бригаде које су биле ту моје, а нисам чуо да је Мркшић о томе разговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сте Ви, Ваше старешине?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: После тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тога, у реду кад сте то урадили?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Па то је наредни дан увече на реферисању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су старешине у Вашој команди?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Старешине команди има 10, 15.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су начелници разно разни, позадине и КБХО и артиљерија?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Оперативци, АБХ и сви ти органи, артиљерија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко Вам је био начелник артиљерије тада?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Начелник артиљерије ја мислим да је био Вујин Давид, али он је умро, покојни је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао неки надимак? А ко је био начелник КБХО.

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Начелник КБХ-а је био Вукић он је из Аранђеловца то знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вукић, само то знате?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Лика, надимак му је Лика, да ли Вам то нешто говори?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Може да буде Давид, он је са Баније, Лике, претпостављам да би могао бити он, не знам ко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, они и сва остала команда?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Да наша команда која је била ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ту и командири чета?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они нису ту? Ви кажете сутрадан сте их Ви информисали о чему?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Да смо чули да се на Овчари десио овакав догађај, злочин, да поведу рачуна о својим јединицама, о себи, да не дозволе такве ствари да се дешавају, па макар они били појединачни итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се воде какви записници на седницама команде?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Воде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате записничара?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Воде, па сад ја не знам како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или евидентичара или како, да ли се воде записници о томе и да ли се они чувају?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Воде се, сад ја не знам где је то, али воде се 1991. године и треба да се воде и водили су се.

АДВ. БАРОВИЋ НИКОЛА: Разумео сам да је сведок обавестио своје потчињене о злочину на Овчари на Грабову сутрадан, да ли може да нам каже ко је њега обавестио, ко му је потврдио да се тај злочин догодио, односно како је он дошао до тог сазнања?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Мене нико није ништа обавестио, ја сам рекао да сам чуо од грађана у Негославцима.

АДВ. БАРОВИЋ НИКОЛА: На том састанку о коме управо говоримо дан после да ли је то била само информација од грађана или је имао потврду по војној линији да је дошло до злочина, да ли је имао обавештење?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никакве друге информације о томе нисте имали?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Не.

АДВ. БАРОВИЋ НИКОЛА: Да ли је ако није до тог дана до тог првог састанка да ли је касније по војној линији добио обавештење шта се догодило на Грабову, односно да ли је добио обавештење?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било какве информације?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Не, ништа. Оно што смо чули знали то није нико ни проверавао ни тражио ни испитивао.

АДВ. БАРОВИЋ НИКОЛА: Кад је први пут по војној линији односно службе добио потврду о стрељању на Овчари?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Ја нисам добио никакву потврду ни од кога.

АДВ. БАРОВИЋ НИКОЛА: А кад је први пут питан по службеној линији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О овим догађајима?

АДВ. БАРОВИЋ НИКОЛА: Да, о стрељању на Овчари?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: О томе се уопште није разговарало у мојој претпостављеној команди кад је се то десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање да ли сте Ви што везано за ове догађаје и кад саслушавани, испитивани, да ли сте износили коме каква Ваша сазнања, запажања из тог периода?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Нико ме ништа није питао, осим овог сад Војни суд, овај Окружни суд, Ви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До Војног суда ништа?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Никома никакву изјаву нисам писао, нико ми ништа није тражио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Органи војне безбедности?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Не.

АДВ. БАРОВИЋ НИКОЛА: Још једно питање, с обзиром да сте Ви одржали састанак сутрадан по масакру и о томе обавестили све своје из своје команде официре, да ли сте на заједничком састанку групе Југ након тога реферисали о чему сте обавестили своје официре односно о том тешком злочину који се догодио?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Не могу да тврдим да сам то поново рекао, знам да сам то рекао само једанпут пуковнику Мркшићу ја знам о томе се више није разговарало ни у једном ни у другом.

АДВ. БАРОВИЋ НИКОЛА: Не знам да ли смо се разумели?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је одговор. Господине Војновићу нама се обраћајте.

АДВ. БАРОВИЋ НИКОЛА: Не знам да ли ме је сведок добро разумео, ја не питам за инциденте у поподневним сатима пре отпочињења стрељања питам након стрељања, након овог састанка?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумео је, о томе се после ћутало није се говорило?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Није се говорило ни на састанку оперативне групе Југ да ли су они после посебно информисали то не знам, јер ја сам код њих долазио једном дневно увече на реферисање изнео кратко стање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то реферисање увек било једном дневно?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Увече је било једном дневно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је увек било у исто време увече?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Па углавном је било увече у исто време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У колико сати?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Па не знам да ли је било у 6 или у 7 не могу тачно да тврдим, али ја знам да смо имали раније састанке са својим старешинама ту је прикупио податке, информације и онда са тиме отишао у оперативну групу Југ и тамо изнео своје податке и реферисао.

АДВ. БАРОВИЋ НИКОЛА: С обзиром да је сведок почетне информације или можда све добио чувши то од грађана, да ли је са тим информацијама које он прикупи био сагласан и његов официр безбедности, да ли му је он потврдио пре почетка тог састанка да постоји такав догађај, да јесте дошло до стрељања, да ли се консултовао са својим официром безбедности да провери те гласове?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Можда јесмо разговарали између себе о том проблему, али неко потврђивање или нешто ја мислим да нико то није испитивао и нисмо ишли тамо где се то десило никада после тога, једноставно шта ја знам то се десило и није се више о томе причало нико није хтео тамо ни да иде. Ево ја сам остао после тога у Вуковару такорећи до 28. фебруара нисам ишао тамо никада. Нисам ишао нити из радозналисто, нити

из знатижеље да видим шта је то, где је то. Да ли је неко други ишао ја не знам, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ваша бригада имала какве инжињеријске јединице у свом саставу?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Па имали смо једну инжињеријску јединицу, она је била далеко од тог простора у то време она је била негде ја мислим у Сремским Лазама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њоме командовао? Да ли то знате? Ко је био њен командант, командир или не знам?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Те јединице мајор Драгутиновић. Не знам име али мајор Драгутиновић сигурно он је био из центра високих војних школа.

АДВ. БАРОВИЋ НИКОЛА: На том простору групе Југ да постоје и ове редовне јединице и територијална одбрана. До доласка гардијске бригаде под чијом командом су територијалци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо сведока то да питамо он је дошао почетком новембра?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Ја сам почетком новембра дошао, ја сам бригаду формирао 7. новембра тамо негде а можда и касније тако да ја не знам ни ко је био тамо, ја сам после видео неке јединице, да ли су били територијалци ко је био, било је тамо јединица.

АДВ. БАРОВИЋ НИКОЛА: Мислио сам да зна с обзиром на наслеђивање?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Код Ориолика видео сам неке јединице, чије су биле ја не знам ја сам ишао кроз овамо.

АДВ. БАРОВИЋ НИКОЛА: А у ово време од кад је сведок на том подручју територијалци су под командом Вашом или гардијске бригаде?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Ја нисам у то време имао никакве територијалце, никакве територијалце нисам имао, био је један одред сад то овако говорим колико знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас и питамо Ви сте овде сведок, значи на бази Ваших сазнања из тог периода?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Био је један одред који је формиран од Територијалне одбране из Вуковара како су се звали одред или не знам, не знам ко је био командант тог одреда да ли Мирољуб да ли Станко. Нисам њих виђао на тим састанцима али знам да су контактирали овако са Шљиванчанином нисам видео, у Велепромету нисам видео и знам после када се спремао бригада гардијска да се повуче Мркшић је наредио да се тај одред добровољачки одред, неко га је звао добровољачки, неко територијални, не знам ни ја да се тај одред построји и да се преда мени кад буду они кретали, не знам кад су се они повлачили 25.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како да се преда Вама не разумем?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Као да уђу у мој састав и да буде потчињена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има нека наредба у том смислу?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Ја мислим да је Мркшић то на састанку изнео овако јавно то знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има нека писмена наредба у том смислу?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Има наредба сигурно писмено око тога јер он то није, да се одред добровољачки не знам ни како је, по одласку гардијске бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је Лева суподерица? Шта Вам то говори, значи каже Вам две речи, Лева суподерица?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: То је неки предео Вуковара, улица нека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то има неке везе са војном формацијом, са тим одредом?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Не то је по називу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Петрова гора?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Исто, то је исто део града.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то има неке везе са одредом, формацијом неком?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Они су из те Лева суподерице и Петрове горе ја мислим овде формирали од људи тај одред Лева суподерице и сад после је можда био мало ривалитет међу њима ко је био бољи војске и тако а ја мислим да је то то, Лева суподерица и Петрова гора да је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је дакле кад бригада одлази, кад гардијска бригада одлази са реона Вуковара, онда су те јединице у саставу Ваше бригаде?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Да. Међутим, то је заживело мало касније јер смо ми после формирали прави одред један по формацији војске ЈНА са старешинама, са свим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Сведок је давао одговоре па то мени на неки начин није било баш најјасније уствари извесно дилему код мене па ајде да ту дилему пробамо да расчистимо. Интересује ме када сведок потпуковник Војновић саопштава пуковнику Мркшићу ситуацију са заробљеницима да ли је тада присутан мајор Шљиванчанин?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуче сте одговорили на то питање?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Ја сам рекао не могу да потврдим сто посто да ли је био или није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуче сте рекли не?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Па ја исто кажем нисам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуче сте рекли на моје питање у том смислу не и рекли сте да су ту Мркшић, Ви и Вукосављевић, е сад нам говорите да га нисте видели говорите о једној просторији где је више људи па је то сад у овој групи?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Ја нисам га видео тада, мислим Мркшић је маркантан он се види и познат је, њега би лако запазио и њега сам познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема запазио, или причате или не причате?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Ја са њим директно нисам контактирао али ја нисам га видео ја не знам да ли је био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шљиванчанин, да вероватно, али каже Мркшић је висок маркантан, рекао је Мркшић, добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Па јел био у тој просторији или није?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Ја га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоци?

АДВ. ПЕТРУШИЋ НЕНАД: Да ли је сведок на дан 20.11.1991. године формирао командна места Овчара, Грабово и Јакубовац?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели сте питање?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Разумем. Јесам. Не Овчара, Грабово него Овчара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само Овчара?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Да. Овчара је простор који обухвата и како се каже Јакубовац и то како сте рекли ово друго?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овчара, Грабово и Јакубовац?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Да. За мене Овчара је била командно место знам да је Јакубовац ту поред, за Грабово не знам да ли је ушло у тај простор.

АДВ. ПЕТРУШИЋ НЕНАД: У том смислу сведок је издао и одговарајуће наредбе, да ли је издао наредбе о формирању или су то биле усмене наредбе?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Биле су и усмене наредбе, била је и писмена наредба за свако место одређен је један старешина за командно место као у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он командант места?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Да, као у Негославцима, Овчара, не знам та још села све. Углавном он је имао задатак тамо да међу грађанима да ради, да организује, да формира неку јединицу ако буде потребно и то, да помаже људима са тим људима да неко организије.

АДВ. ПЕТРУШИЋ НЕНАД: Да ли у том војном смислу та места су сад у зони одговорности 80. бригаде односно његове бригаде?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Сад прво да вам кажем што се тиче зоне одговорности, ја добро знам шта је зона одговорности, правилски зона одговорности није нигде постојала онако како то треба, јер су јединице биле размештене првенствено тамо где су могле да бораве после завршетка борбених дејстава, кажем после 18. где су могле да буду смештене и где су могле лакше да функционишу, да се снабдевају и остало овде тога. Што се тиче овога Овчаре ту је била команда дивизиона ПВО. Стицајем околности није ту било места ни тактички ни одговарајући, него једино искључиво што је ту могао да ради а место није било погодније да ради. Иначе, дивизион ПВО нема зону одговорности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питање браниоца је друго. Ако је Овчара Вашом наредбом дата команду неком Вашем односно неки Ваш командант је одређен за команданта места Овчара, да ли је Овчара као локалитет као територија у зони Ваше одговорности или не?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Ово кад је он био ту ја мислим да је била у зони наше одговорности кад се гледа овде, ја не могу сад то да потврдим, то ипак има карта, тачке одређиване, шта обухвата, а шта не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислимо на Овчару као место?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Он је тамо био командант тога места Овчаре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Марчек. Он је био командант места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је он командант места Овчаре, да ли је Овчара као место, као локалитет, шири један географски појам, територијални појам, да ли је Овчара, значи у том смислу у зони Ваше одговорности у зони одговорности ваше бригаде или не? Ако је Марчек дивизиона?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Ако је у зони одговорности дивизиона онда је сигурно и у зони одговорности бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад у зони одговорности дивизиона, ако је зона одговорности дивизиона по Марчеку је једна купа која полази из једне тачке а уствари иде у ваздух, то је ваздух, то је ваздушни простор, зона одговорности ЛАРД-а је ваздушни простор а не тло, тако нам бар он каже.

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Па ја сад не могу тачно да кажем мени зону одговорности није нико ни одредио ја не знам да ли је сад дато мени лично ја сам њега одредио за команданта Овчаре то знам.

АДВ. ПЕТРУШИЋ НЕНАД: Да ли је неко кад смо већ код том питању ко је компетентан, ко би по сведоку могао да каже шта је зона одговорности?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко би нам могао дати информације те врсте?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Ја ћу вам дати информације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево питамо Вас, Ви кажете да не знате?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Једна просторија у којој су размештене јединице смештене, углавном се у њој изводе борбена дејства и остало све.

АДВ. ПЕТРУШИЋ НЕНАД: Да ли сведок зна потпуковника Јовић Милана?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Јовић Милана знам.

АДВ. ПЕТРУШИЋ НЕНАД: Да ли је тог потпуковника сведок поставио за команданта места Грабова као што је поставио Марчека за команданта Овчаре?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Не знам, он је био код нас врло мало у саставу једно 7 дана, то је једна тактичка група која је дошла из Словеније, ја сам га изх Словеније познавао и они су тамо разместили били су врло кратко време и не знам да су тамо били, они су одатле отишли после у састав друге групе из нашег састава и мислим да нису они били у то време тамо кад је то било. Иначе, тај што је погинуо.

АДВ. ПЕТРУШИЋ НЕНАД: Када је сведок постављен за команданта Вуковара да ли је имао контакте са Душаном Јакшићем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Душан Јакшић?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Душан Јакшић?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Био је пре командант Територијалне одбране у Вуковару, ако је то тај. Врло мало сам имао, он је био изолован од ових других припадника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога је био изолован?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Изолован од ових других припадника Територијалне одбране они су га сматрали недовољно храбрим или не знам шта, углавном нису га баш прихватили и они су га сменили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко га је сменио?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Па нису га поставили, нису га подржали његови из Територијалне одбране када је формирана у Вуковару ја не знам то, ја знам да је био пре ја кад сам дошао неко је други био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте Ви дошли неко је други био? Где кад сте дошли кад сте дошли у реон Вуковара?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како знате да је овај био?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Зато што сам разговарао са Јакшићем, ја сам њега срео случано не знам где, да ли у Велепромету и питао сам га видим да је човек уредан, педантан, капетан по чину и питао сам Јакшићу шта си ти, он ми је причао да је био командант Територијалне одбране штаба, да је смењен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се дешава тај разговор, пре 18. или после?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: После тога, ја њега нисам видео тада.

АДВ. ПЕТРУШИЋ НЕНАД: Да ли сведок о овој смени о којој говори говори да се она десила пре 7. ја га тако схватам пре 7. новембра?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сам и ја схватио «Кад сам дошао нисам га затекао тамо»?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Нисам га затекао, нисам га никад видео, него сам га видео после тек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи да он кад сте Ви дошли према Вашим сазнањима да он није био командант кад сте Ви дошли на реон Вуковара?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Кад сам ја дошао овде према мојим сазнањима и што ми је он рекао да је он био командант, али неко га је сменио и он више није био командант, не знам ни ја због чега, недовољно храбар, да ли је био неорганизован и шта ја знам, углавном мени је овако одговарао као савестан и одговоран.

АДВ. ПЕТРУШИЋ НЕНАД: Да ли је сведок Мирољуба и Станка на Овчари односно Мирољуба прво препознао и касније идентификовао како он каже по том неком зеленом џемперу? То је јуче рекао.

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Ја сам рекао јуче да сам видео оба двојицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питање браниоца је да ли се Мирољуба сећате само по том зеленом џемперу или не или по чему још?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Ја не знам сад нешто друго, али је исто био овако ситан је, нижи, није носио браду, обријан је био редовно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то сте запазили зелени џемпер?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Да, Станко је био од њега јачи, крупнији, носио је шешир неки.

АДВ. ПЕТРУШИЋ НЕНАД: Ако дозволите председниче већа ја бих хтео да ипак сведок колико толико буде конкретнији јер он у војном спису односно код истражног судије војног на страни 3 да се извести врло јасан, логичан закључак да он њих среће испред хангара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он овде каже у хангару?

АДВ. ПЕТРУШИЋ НЕНАД: Молим Вас ако дозволите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он овде каже у хангару, мислим овде у претресу.

АДВ. ПЕТРУШИЋ НЕНАД: У претресу да слажем се с тим али у војном спису да се извести кажем логичан закључак да је то испред хангара, па између осталог «Ту сам видео једног који је био са оружјем, са кокардом на капији запазио сам да га зову Ђетић и још двојицу који су били као неки команданти а за које сам касније сазнао да се један зове Станко Вујановић а други Мирољуб Вујовић».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, дало би се заиста закључити да Ви Станка Вујановића и Мирољуба Вујовића тада не знате, касније сазнајете како се они зову да сте их видели испред хангара, а не у хангару?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Ја сам њих видео у хангару сигурно, може бити испред хангара, у хангару сам видео сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то експлицитно речено али онако у контексту тог Вашег казивања?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Они су били тамо сигурно, а сад да ли су они излазили ја нисам пратио њихове покрете, видео сам их у хангару сто посто.

АДВ. ПЕТРУШИЋ НЕНАД: Да ли он зна кад затиче ту групу међу којима су и ова двојица да су они припадници Територијалне одбране, да ли му неко скреће пажњу Јан Марчек или ко други да су то територијалци?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Ја сам се први пут срео са тим људима тамо ја нисам ни знао коме припадају нису личили на неку организовану јединицу да су обучени тако да ја не могу да кажем да је то сад, ја сам после видео да су били територијалци да је Станко био командант територијалног батаљона или бригаде или заменик или тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На основу тога што сте касније знали да је Станко то што је а видели сте га онда тамо Ви изводите закључак да су територијалци, јел то хоћете да нам кажете?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Ја сам закључио да су територијалци били, да.

АДВ. ПЕТРУШИЋ НЕНАД: Да ли је сведок, мада је доста питан можете и одбити то питање ако сматрате ја га могу и повући, када је долазио на Овчару из правца Јакубовца како он то објашњава навратио у команду Јана Марчека?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам ја тако схватио сведока?

АДВ. ПЕТРУШИЋ НЕНАД: Да ли је наврћао у команду?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Кад сам се враћао из Сотина нисам ја навратио у команду Јана Марчека него сам одмах отишао тамо да видим о чему се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јан Марчек каже да сте Ви дошли код њега.

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Марчек кад је видео мене он је одмах замном дошао, е сад то је кратко растојање може да буде не знам ни ја шта, ја сам стао код команду њега да питам, ја сам се одмах упутио према хангару, а Марчек је видео мене и дошао код мене и онда смо заједно тамо били, урадили то што смо могли.

АДВ. ПЕТРУШИЋ НЕНАД: Немам више питања.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Молим Вас да питате председниче сведока кад је ушао у хангар приметио је мајора Вукашиновића кога од раније познаје окружен групом официра за које не зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Групом људи.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Официра које не познаје.

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Ја сам рекао једна група је била око њега у униформи, ја сад нисам гледао, а Вукашиновића сам познао.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Њега познајете. Каже био је закључак откуд овде ови заробљеници, није знао да су ту, зона одговорности је Марчекова односно моторизоване бригаде. Познаје Вукашиновића, зна да је безбедњак јел разговарао с њим, питао га?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је мада се не сећа о чему су разговарали.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Баш управо то па шта га је питао, јел питао откуд овде заробљеници ја не знам ништа о томе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је о томе говорио, он се не сећа шта је разговарао са њим, према томе не можемо поставити питање типа или му рекао ово или оно?

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Да ли зна откуд, пошто је ту био Марчек, био је с Марчком разговарао, да ли је сазнао ко је довео ове заробљенике овде у његову зону одговорности, ко је довео, територијалци, неко други?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви то утврдили и на који начин? Откуд ти људи ту?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Ја сам видео Вукашиновића, нешто сам га питао не знам шта, у хангару сам чуо да су то људи из болнице и видео сам аутобусе, ја нисам питао ко их је доводио, ко их је одводио, додуше на крају сам видео на телевизији да је тамо ишао Шљиванчанин.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Ко их је довео јел сазнао касније?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли сазнали, не откуд су они знали, значи сазнали сте да су из болнице, него само откуд ту на Овчари, ко их је довео?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Касније сам сазнао да су били у Велепромету, да су били у касарни нисам их уопште познавао после сам сазнао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не знам да ли Ви избегавате да одговорите на питање, онда реците нисам утврдио ко их је довео и готово?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Нисам утврдио ко их је довео, ја не знам ко их је довео.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Ни дан данас не зна ко их је довео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: И сад не зна? Добро. Каже кад је ушао у хангар видео је да неки војник води списак односно да врши попис заробљеника, јел то тачно да је видео да врши попис неко, јел то по његовом наређењу или да ли зна да је вршен попис и да ли је то по његовом наређењу и да ли зна по чијем наређењу је вршен попис? Ви га можете питати председнице да ли је видео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је био један сто, значи сведок је у том делу одговорио, био је сто, неко је тамо нешто пописивао.

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Јесте то сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Посредно, дакле из целине његовог казивања произилази да он то није наредио пописивање.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Нека децидирано ако може да одговори да није наредио он, а да ли зна можда ко је? Војник је вршио попис?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чијој је то организацији било, јел то знате? Ко је то организовао то пописивање?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Па не знам ко је пописивао, видео сам некога тамо да седи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко пописује, а да ли знате по чијој тој наредби је ишло, ко је то организовао?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Не знам, видео сам да пописује то је за мене било у реду тамо седи човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тај што пописује исто из групе територијалац или војник?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Не знам. Био је уредно по моме обучен, одело је имао на себи, унофирму, седео је доле човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марчек каже да је то један његов војник кога је он дао Вама на испомоћ?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Ево ја сад не могу да кажем, био је један дечко уредан војник ја не знам сад да ли је био територијалац, да ли је био војник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марчек каже пазите овако па Вам ја предочавам?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Ја само кажем да је један дечко тамо седео у униформи за једним столом и почео је неки списак да прави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви тражили војнике за испомоћ од Марчека? Јесте ли тражили од Марчека? Он Вам је и одредио три војника, шта сте Ви наложили тим војницима које сте тражили и добили од Марчека, шта сте им наложили?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Они су са мном били прво да ме заштите и да помогну да заробљеници уђу у хангар. Прво је то било главно и основно да се спречи да их не туку и заштитим себе и ове заробљенике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте им дали каква друга задужења?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Друга задужења нисам дао осим тога сам ушао у хангар и видео сам дечко један, војник, територијалац не знам ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марчек каже то је његов војник један од тих које је Вама дао?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Па може бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, али ко би могао да му нареди? Ко би могао да му нареди то да он пописује?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Могао му је Марчек наредити да пише то није никакав проблем био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марчек исто каже да га је и он затекао тамо и видео је, дао га је Вама за Ваше потребе на Ваше тражење а онда кад је дошао и ушао у хангар видео га је тамо да пописује па он каже да он мисли да сте Ви наредили то њему јер га је Вама дао?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Ја нисам наредио сигурно, ја сам видео тамо да пише и сматрао сам да је то у реду и не знам тачно ко је био ни како се звао.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Идемо даље онда председниче. Питајте га Марчек је изјавио да је тај списак донешен у команду Владе и да је рекао да он по неком, да ли код њега се налази списак, да ли је он видео уопште списак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо га.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Каже да је кад је ушао у хангар видео групу територијалаца, сада објашњава да није познавао Мирољуба али по неким њиховим покретима видео да се они поштују тамо и каже да им се обратио да се склоне, јел су они послушали њих, јел су се склонили у страну, јесу ли га послушали? У том смислу је рекао нешто они су својима рекли да се склоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, они су овима рекли?

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Да, то га питам. Не знам да ли је схватио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли схватили? Нисте? Кад говорите о Станку и Мирољубу које нисте тада познавали али сте видели да њих поштују, да су они издавали нека наређења, не знате која су то наређења али нешто у том смислу да се ти људи тамо склоне итд., па Вас пита бранилац јесу ли ти људи јесу ли их послушали, јесу ли слушали та њихова наређења односно то што су они од њих тражили?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Јесу, није се ишло више међу заробљенике овако су се повукли иза канапа, а пре су ходали око хангара где ко има шта ја знам појединици, послушали су их, ја видим по реду јер нису више тамо били него сви су овамо назад.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Морам да поставим то питање председниче још једанпут Ви сте га поставили, поставили су многи од пуномоћника су додирнули ту. Само бих још једанпут питао а Ви ме одбите ако схватате да не недозвољено питање. Каже да му је Мркшић након реферисања његовог и Драгог односно да је њему рекао «немој о томе да говориш», ја бих молио да питате сведока како је он то схватио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је сведок рекао.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Да ли у смислу да не бих сугерисао сведоку ако може председниче само нек понови јел нисам схватио до краја шта то значи немој то да ће ћутати?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче ако овако кренемо Ви нисте чули а заиста се деси, нисмо сви сконцентрисани, не чујем ја увек ко је шта рекао да ме и Ви опоменете и кажете сведок је питан.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Добро, у реду је. Слушајући данас и јуче сведока он говори стално територијалци, територијалци, не знам да ли је питан у том смислу шта за њега значи територијалци, они који нису у војсци по њему у редовном војном року, да ли су резервисти и сви остали територијалци, добровољци, мештани и они који носе оружје, то да ми мало разјасни само, шта то њему значи уопште?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Разумете ово питање?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Ја колико сам разумео да одговорим ко су били територијалци, добровољци или овамо нешто, углавном су то били грађани углавном из Вуковара, из околних села које сам сретао тамо и друго не знам, нисам видео међу њима неке друге припаднике, били су добро нису били јединствено обучени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али су били наоружани?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Да, били су наоружани.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље браниоци? Само микрофон колега.

АДВ. ВУКОТИЋ ВОЈИСЛАВ: Мене занима да ли сведок зна зашто су заробљена лица пребачена на Овчару из којих разлога и зашто баш ту и да ли то у крајњој линији има неке везе и са зоном одговорности њиховом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо, то смо питали сведока на крају није он уопште сазнао.

АДВ. ВУКОТИЋ ВОЈИСЛАВ: Не знам да ли је баш ако сте питали, да ли је децидно одговорио на то питање, ја сам инсистирао на том питању и код претходног сведока и мислим да је врло битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је на крају одговорио да чак ни касније није он сазнао, сазнао је да су из болнице али није сазнао откуд, ко их је довео и зашто ту. Видим климате главом.

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Нисам сазнао откуд су, тада нисам знао откуд су и ко их је довео, нисам знао.

АДВ. ВУКОТИЋ ВОЈИСЛАВ: Добро, хвала, извињавам што сам одузео време.

АДВ. ПЕРЕСКИ СЛАВКО: Само једно питање ако сам ја добро јуче сведока чуо он каже да је на тај критичан дан, значи када је сведок два пута био на Овчари била ангажована војна полиција саобраћајног одељења на неком спровођењу, ако може да нам објасни о чему се то ради?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Саобраћајно обезбеђење као свуда функционише, регулише саобраћај, било је тамо ангажовано.

АДВ. ПЕРЕСКИ СЛАВКО: Рекао је на неком спровођењу кога и чега?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Саобраћајно обезбеђење првенствено се регулише за спровођење колона, вођење обезбеђења саобраћаја, то је био саобраћај ако је тамо било 4 аутобуса, све преко 3 аутобуса, преко 3 моторна возила по пропису се обезбеђује са саобраћајцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било тамо саобраћајаца?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Било је ту и саобраћајаца, била су три саобраћајца тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Три саобраћајца су била, из које јединице?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Ја мислим да су били из моје јединице, а нисам сто посто сигуран, али мислим да су били из моје јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Ваше јединице, три саобраћајна полицајца?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Да.

АДВ. ПЕРЕСКИ СЛАВКО: Па јел може да нам каже ко је ангажовао, ко им је наредио и када су добили наређење у току тог дана?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: То су мислим редовни задаци саобраћајни и то може да иде преко саобраћајног органа, преко органа безбедности, углавном то не долази до команданта то су ситуације које се свакодневно дешавају. Ништа није било да би се сумњало, увече се каже неком од тих органа пошаљи ми сутра три саобраћајца са једним моторним возилом и то се радило тако данима и годинама, али саобраћајници кад дођу кад крену не знају где иду него јављају се неком старешини и тамо тај им изда задатке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Војновићу, јуче и данас посматрајући, сумирајући целину Вашег казивања произашло би, па ме Ви исправите ако грешим, да сте Ви тамо случајно, да сте Ви лично тамо случајно, да је војна полиција Ваша тамо случајно, да је Везмаровић тамо из радозналости, из неке жеље за доказивањем и Марчек је ту који је ту поред, а откуд сад Ваши војни полицајци?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Да је то било на неком другом месту онда ми тамо сигурно не би били. И ово је случајно јер ми нисмо знали да су они у болници. Ја нисам знао као командант да у болници има заробљеника толико и остало је све. Нисам знао да ће они из болнице да изађу и да ће да дођу на Овчару. Ја да сам кренуо путем из Сотина преко Вуковара ја то не бих видео, то би за мене било много повољније и ја данас сигурно не бих овде био, и као што су саобраћајци упућени ја нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њих је неко морао позвати, њима је неко морао наредити да оду и да обезбеђују колону?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: За овога како се зове Везмаровића није он био случајно, он је дошао у команду и тамо је известио да је те људе предао, ови су му рекли да има на Овчари нека гужва, он је дошао човек и он је то урадио што је урадио. Ја кажем ја сам баш случајно имао ту несрећу да дођем, тамо да прођем, да сам ишао преко Вуковара ја то не бих ништа видео.

АДВ. ПЕРЕСКИ СЛАВКО: Само у вези овога ко је непосредни командир тим саобраћајним полицајцима војне полиције? Ко је могао да им изда наређење идите тамо и тамо?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Могао је да изда задатак саобраћајац или орган безбедности из претпостављене команде преко нашег саобраћајца или органа безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њихов командир, шта је то формацијски?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: То је одељење саобраћајно у саставу вода војне полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, у саставу не чете војне полиције него вода?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Вода војне полиције. Ми смо тада имали чету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И они су под командом Везмаровића?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Да. Ми тада нисмо имали чету војне полиције него смо имали одељење саобраћајно.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Молио бих сведока да одговори да ли је сазнавши дакле да се у зони одговорности његове јединице десио злочин како је рекао, да ли је о томе обавестио надлежне правосудне органе, дакле, војног тужиоца, државног истражног судију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је прецизније од оног општег питања које је сведоку у том смислу већ постављено, али одговорите, јесте ли разумели?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Нисам разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте по сазнању, ево обавестили сте официре из Ваше команде сутрадан увече на том редовном састанку, дакле, бранилац Вас пита да ли сте по сазнању за злочин који је извршен, да ли сте обавестили, као командант те 80. моторизоване бригаде, човек који има ова сазнања, да ли сте обавестили војне правосудне органе, војног тужиоца, војне безбедносне органе или било кога из овог сегмента?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Ја сам обавестио своје старешине, своје потчињене команданте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које своје старешине, ове старешине јединице?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Команде бригаде и своје команданте батаљона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли, питање је војне правосудне органе?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Другог нисам никога.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Моје следеће питање због чега није обавестио надлежно војно тужилаштво ако је у питању злочин који се догодио дакле у зони одговорности његове јединице?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Нисам обавестио првенствено из разлога што моја јединица није учествовала ни у организацији ни у планирању ни у реализацији, ако је то неко требао да учини онда је то требао неко виши старешина да уради из претпостављене команде који су вероватно нешто више знали од мене.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: С обзиром на одговоре које је дао на питање колеге Јелушића и на претходну реченицу коју је изјавио а гласи покушаћу да је цитирам: «Да сам из Сотина случајно ишао преко Вуковара то би за мене било много повољније», е сад везано за тај одговор да ли му је приликом саслушања пред војним судом саопштено у ком својству се саслушава односно против кога се води кривични поступак и за које кривично дело, мислим конкретизовано дакле некаквим чињеничним описом и правном квалификацијом? Не знам да ли ме је сведок разумео?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Јесам разумео, ја кажем да сам ишао из Сотина на Вуковар не би то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, бранилац Вас пита нешто друго. Кад сте саслушавани пред Војним судом, пред војним истражним судијом јесте ли упознати с тиме против кога се води поступак и зашто?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Кад сам ишао пред војни суд, ја мислим да је то био Гојовић председник суда, он је мене ја не могу да кажем сигурно, нисам ја дошао за бадава он мене позвао због тог догађаја који се догодио и шта је о томе, да ли је он мени наводио чланове које, против кога се води поступак ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, има на записнику.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Да ли му је саопштено у ком својству се саслушава?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Као сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте сигурни?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Да.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Да ли је сведоку било познато приликом саслушања у Окружном суду у Новом Саду, да ли је сведоку било познато против кога се води кривични поступак и за која конкретна кривична дела?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Било ми је познато, то сам читао и у новинама читао сам оптужбу која је била покренута.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Да ли је истражни судија сведоку саопштио против кога се води кривични поступак и зашто?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: У поступку против речено ми је Мркшића, Шљиванчанина, Радића у почетку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, бранилац Вас пита везано за прошле године саслушање у Новом Саду, дакле саслушање у Новом Саду код истражног судије у овом поступку због чега сте Ви данас овде, то Вас пита бранилац? Оно је био војни суд и рекли сте.

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Јесте, рекли су ми због чега се позивам као сведок у Новом Саду.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Да ли му је речено против кога се конкретно води кривични поступак, имена?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Ја мислим да су ме позвали у вези поступка Мркшића, Шљиванчанина и Радића, то знам сто посто да су ми рекли у Новом Саду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Новом Саду?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Да.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Да ли је сведоку данас познато?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је данас познато коме ми овде судимо?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Па исто је, поступак против истих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шљиванчанина, Мркшића и Радића?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Они су у Хагу и сад не знам како бисмо ми могли да им судимо овде?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Да, али проширено је после за Станка, за Мирољуба, не знам овога Ланчужанина и не знам кога још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, знате?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Да.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Да ли то сад ова имена која је поменуо да се против њих води кривични поступак сазнао из штампе или му је саопштено негде службено?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Па читао сам и у штампи и шта ја знам. Службено није ме нико звао да ми каже да је за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, ми смо Вас позвали позивом и у позиву нешто пише.

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Не пише у поступку против кога ништа него у улози сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пише и то. Добро.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Да ли сведок има сазнања о начину, времену и месту ликвидације заробљеника односно злочина, с обзиром да се поступак води ми знамо због чега?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Ја сам чуо за то да је било, чуо сам за место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које место?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: У реону Грабова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Начин?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Начин ми није познат.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Да ли је сведок упознат и од кога која су лица то извршила?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Не, нико директно није рекао ко је извршио и шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никаких сазнања у том смислу немате? Ниједно име?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Нико ми није рекао ниједно име, то је тај пуцао, овај је стрељао, овај је држао.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Да ли је, односно по одласку гардијске бригаде из зоне Вуковара ко је постао да тако кажем главни? Мислим на војне структуре?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је то сад.

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Ми смо по одласку гардијске бригаде преузели команду у граду Вуковара и наредбом смо одређени за командна места.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Интересује ме шта то значи ми?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Команда бригаде 80.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви лично?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Ја сам командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командант Вуковара?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Да.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Да ли је сведок као командант града дакле, познато нам је да је у то време била војна управа предузео било какву радњу у циљу откривања починилаца ових злочина, било какву радњу?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Не.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Из којег разлога?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Ја сам сматрао да они који су са тим упознати детаљније могу да покрену поступак и могу да било коју радњу да спроведу. Нама сви подаци нису били ни доступни. Ја сам рекао да овај задатак није ишао преко моје команде нисмо га планирали, нисмо га организовали и нисмо га реализовали.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Господине председниче ја ћу као јуче изнети примедбу на начин саслушања овог сведока. Наравно да сам и ја као већина људи који учествује у овом поступку као човек врло заинтересован да сазнам све детаље, односно околности које су претходиле и допринеле овом злочину, али нећу стављати примедбе на овакав начин саслушања оног тренутка кад колега тужилац одустане од гоњења против мог браћеника или бар се сагласи са укидањем његовог притвора. Док год се то не деси ја ћу приговорати оваквом начину саслушања јер излази из оквира Закона о кривичном поступку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Даље питања?

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Да ли сведок може да нам каже када је он чуо да се злочин догодио у месту Грабово или како он то описује? Када је он то сазнао?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Ја мислим да сам ја то рекао десет пута. Наредног дана сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да је то баш Грабово било, да је то било баш на Грабову? То је питање.

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Ја не знам сад тачно да ли је у Грабову али у реону Грабова да је било наредних дана да је у том реону било то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте то знали те вечери кад сте информисали Вашу команду да је то било на Грабову у реону Грабова?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Не, нисмо знали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него наредних дана?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Да, нарединих дана, нисмо знали.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Да ли је тог наредног јутра значи 21. ујутру чуо уопште где се то догодило, јел имао икакву идеју или претпоставку или сазнања о томе?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Нисмо чули ако мислите на звуке, на пуцњаву и тако. Нисмо чули, само смо чули да се то догодило.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Да ли је било могу да се то догодило у хангару по његовим сазнањима с обзиром да није знао, да ли је могу било тада да он мисли да је било у хангару?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је сугестивно, то је навођење на одговор.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Објаснићу зашто питам. Он сазнаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не знају.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: У његовој зони одговорности и не зна где се налази 200 лешева то је као примедба. Да ли сам ја добро схватио да је он Мркшићу и након сазнања о томе да су заробљеници убијени, то је рекао, јел сам ја то добро разумео или не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутрадан?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Нисам разумео шта је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, мислим да сте питани јуче али бојим се да нам пада концентрација па више и не знамо шта је сведокк говорио и шта је питан јуче а шта данас, јел одговорио или није одговорио. Сутрадан Ви сте од мештана Негославаца чули да се током ноћи десило то што се десило. Бранилац Вас пита јесте ли о томе, јесте ли Ви о томе о том сазнању обавестили Мркшића? По том сазнању изјутра да ли сте обавестили Мркшића? Јесте, рекли сте увече Ваше старешине, али да ли сте током дана о том сазнању обавестили Мркшића или не?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Не могу да тврдим ни да сам га обавестио ни да нисам, моје старешине јесам.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Данас је на питање колеге Јелушића одговорио да није обавестио правосудне органе војне правосудне органе о томе и на питање зашто то није урадио рекао је то је требало да ураде више старешине које су знале више од мене, на кога он то мисли?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Нисам разумео шта каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли кад смо Вас питали зашто нисте обавестили војне правосудне органе о овоме, Ви сте рекли то су требали да ураде, на кога сте мислили? Ко је Ваша претпостављена команда, на кога мислите?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: На оперативну групу Југ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На оперативну групу Југ?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Пуковник Мркшић командант.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Има ли он сазнања о томе да ли је Мркшић знао за то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд Вам сазнања да Мркшић уопште то зна, ако га Ви нисте обавестили, Ви сте сазнали, зашто мислите да он уопште зна за то па да би он требао то да ради да обавештава?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Ја сам закључио да је то њему познато шта се десило чим сам га ја известио када ми је рекао немој о томе да ми причаш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се десило тада, то кад сте га Ви известили шта се тада било десило?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Да су тамо територијалци у хангару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причамо о стрељању?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Не, ја о томе не знам, ништа га нисам ја известио о томе, ја сам га известио и закључио сам да он познаје проблематику и ситуацију и посебно кад се то чуло и овде углавном о томе се није причало. Ја га не могу извести кад ја нисам био тамо нити неко од мојих старешина или војника.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Да ли сведок има сазнања да је било ко у том тренутку њему претпостављени официр или официр старији по чину има сазнања о томе да је дошло до ликвидације заробљеника на Овчари или он највиши официр који то зна?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Ми нисмо знали али чуо сам вероватно као ви од пуковника Мркшића да је знао да ће се тако нешто десити не би препустио територијалцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад то, на каквој кафи, кад?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Чуо сам новинама сам читао и чуо сам од Васиљевића генерала да је разговарао са Мркшићем у вези тог догађаја да је он рекао да је знао да ће се то десити не би их препустио територијалцима заробљенике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Ви сазнајете тек касније?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Касније да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сад рекосте на кафи сам чуо?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Не, ја сам то чуо у новинама и на телевизији.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Немам више питања хвала.

АДВ. МУНИЖАБА БРАНКО: Сведок је рекао да је наредио Драгом Вукосављевићу да пренесе командиру чете војне полиције да повуче своје војнике. Моје питање је да ли је наредио капетану Вукосављевићу да након повлачења војне полиције не успостави безбедносну обавештајну контролу и праћење даљег тога догађаја? Значи, пренео је наређење Вукосављевићу да војна полиција се повуче?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није он сигуран у то да ли му је рекао или му то није рекао.

АДВ. МУНИЖАБА БРАНКО: А да ли је наредио Вукосављевићу да не успостави?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је наредио Вукосављевићу да не успостави?

АДВ. МУНИЖАБА БРАНКО: Да не успостави обавештајно-безбедносну контролу даљег тока догађаја? Значи повлачи се војна полиција да ли и ти органи безбедности треба да се повуку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите ако можете?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Ја мислим обавештајно-безбедносну контролу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да не успостави, да ли је наредио да не успостави?
Да ли сте му наредили да не успостави безбедносну контролу даљег тога
догађаја? Е, Ви одговорите на то питање?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Нисам ништа.

АДВ. МУНИЖАБА БРАНКО: Да ли је било нормално да је та контрола и
даље постојала?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се питање.

АДВ. МУНИЖАБА БРАНКО: Да ли то значи да је у делу зоне одговорности
настао безбедносно обавештајни вакуум?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се питање.

АДВ. МУНИЖАБА БРАНКО: Да му је било ко из безбедносно обавештајне
структуре јавио да је у току одвођења лица из хангара и њихова ликвидација
како би он поступио и шта би била обавеза поступања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се питање кад би било, шта би било.

АДВ. МУНИЖАБА БРАНКО: Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени, питања? Станко Вујановић, оптужени па да
онда паузу идемо, имамо следећег сведока. Изволите господине Вујановићу.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Питајте сведока на који начин је пописана
прва група Митнички батаљон?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који начин је?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Пописана прва група?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви то знате? Прва група Митничка група,
пописана?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Не знам на који начин али знам да је
откуцано списак је био и тако даље и то на машини.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Кад сведок говори о жени и мужу, од кога
тражи одобрење да буду пуштени, јел тражи од неког?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан, ја га питао.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је његов орган безбедности из његове
бригаде могао примати наређења неког другог органа безбедности из
оперативне групе Југ рецимо?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Јесте.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: А без Вашег знања?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Може.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли се приликом одласка са Овчаре јавља
Вукашиновићу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да је сведок одговорио на то.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли се јављате Вукашиновићу приликом
одласка са Овчаре?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок не зна шта је са њим разговарао, према томе
тима је одговорио и на ово питање, јер то би знао да му се јавио.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Па не знате Ви шта би он знао него питам га
јел се јавио или није?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбијам питање.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Марчек при повратку у Негославце око 22 часа говори сведоку да би могло доћи до не стрељања него до убијања заробљеника да ли сведок тада обавештава неког, значи после 10 сати од својих претпостављених или органа безбедности и тако?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Мислим то сам одговорио.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Не одговорио је после 6 сати, а сад после 10 сати кад долази Марчек?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да или не?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Да. Не знам да је то говорено кад је Марчек дошао код мене он је само тражио обезбеђење и тражио да је да се обезбеди људством.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање је, по информацијама које сте добили од Марчека који је уплашен, тражи додатно обезбеђење за измештање чак са свог командног места Вујановић Вас пита јел Ви о томе обавештавате кога из претпостављене команде или не?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Не.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је док је био на Овчари отишао са Марчеком у његову команду и тамо срео двојицу територијалаца то Марчек тврди и још неких официра па их је Марчек истерао из команде, да ли је то можда био тај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било такве ситуације неке?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Не, ја нисам био сигурно тамо са Марчеком у команди његовој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марчек прича о једној ситуацији то увече око 6 сати?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Ја нисам био са Марчеком у његову команду нисам улазио сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај дан сигурно нисте били на његовом командном месту?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Не.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је његов орган безбедности био дужан да обавештава неког од претпостављених органа безбедности из оперативне групе Југ, значи Шљиванчанина, Васиљевића, Вукашиновића, Петковића у Шиду, ако зна за Петковића, да ли је био дужан по војним правилима неким прописима?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Ја мислим да је био дужан.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Ви сте официр.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја мислим да је био дужан. Добро.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је сведок имао задатак тих дана, тих критичних дана 18, 19, 20, 21. да обезбеђује неке аутомобиле и машине на Овчари?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша јединица?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Не.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је тог критичног периода контактирао са Шљиванчанином и Вукашиновићем на Овчари?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: На Овчари сам само видео Вукашиновића и њега сам нешто пита не знам шта.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли сте још који пут контактирали са њим?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Са Вукашиновићем?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да, на Овчари?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Не знам тада више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како још који пут?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Осим тај пут што га је видео, да ли можда навече неки други дан разговарао са Вукашиновићем и Шљиванчанином?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О Овчари?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: На Овчари?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Не, нисам. Са Вукашиновићем сам се видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, знамо ми зашто то Вујановић пита?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Нисам се са Вукашиновићем видео једино на војном суду кад сам ја изашао он је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли да сте били на Овчари целу ноћ везану за Митничку групу. Рекли сте да сте били на Овчари овај дан, рекли сте да сте били на Овчари везано за групу цивила, жене, деца, смештени у аутобусе итд., јел тако, па Вас Вујановић пита да ли сте изузев овом приликом у хангару?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Не сећам се да сам више видео Вукашиновића ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видели Вукашиновића и у ранијим навратима и што са њим разговарали или Шљиванчанина?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Не, Шљиванчанина нисам видео тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте га икад уопште видели на Овчари?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Шљиванчанина?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Не.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је било тамо уопште аутомобила што су се чували од крађе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате тако што? Да ли је тамо било каквих аутомобила смештених да Ви то знате, аутомобила смештених који су чувани?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Тада није било, а било је пре можда 5, 6 дана а тада није било.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Господине председниче ја бих сад прочитао изјаву господина Шљиванчанина од 17.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећете да читате његову изјаву, видели сте да ја не читам ничију изјаву ниједног сведока који није саслушан у судници.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Само да га подсетим, можда се сети сведок?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Добро нећу читати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо га саслушали.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Ако не могу да читам, могу ли да кажем. Шљиванчанин је био са Вукашиновићем на Овчари ради обиласка аутомобила уједно и због заробљеника па је причао са командантом 80. бригаде, значи Ви сте били тај господине Војновићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу, ако Вам ја не дозволим да нешто урадите, нисте читали али сте интерпретирали. Немојте на овај начин да злоупотребљавате ту говорницу. Ограничите се на то. Не дозвољавам да сведоцима предочавамо исказе сведока који нису саслушани јер ми не знамо шта ће сведоци рећи, ми не знамо шта ће рећи Шљиванчанин кад њега будемо саслушавали. О томе ћемо се договорити.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Значи не смем ни да кажем да га је Панић видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него питајте. Не смете наравно, питали смо га, ја сам га питао да ли је он видео Панића, рекао је да није.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Панић тврди да га је видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Панић још не тврди ништа. Господине Тодоровићу немојте Ви сада.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је био присутан на састанку Владе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Ето сад не смем ни то рећи да је Хаџић рекао да је био присутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли сведок зна, пошто је био командант града, када је заживела цивилна власт у Вуковару?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Цивилна власт је у Вуковару заживела тамо негде средином децембра, постепено је увођена, не знам тачно дан, датум.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: А војна управа од када је уведена тачан датум молим Вас реците?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Не могу да се сетим тачно дана и датума знам кад је гардијска бригада повучена 25. ја мислим новембра, да тада од тог дана од 26. кад смо ми преузели команду у граду.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Ако се не вaram, Ви сте рекли јуче, сведок је рекао јуче да територијалне јединице ништа нису могле радити без команде, без одобрења команде гардијске бригаде, јел то тачно?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Нисам ја тако рекао да нису могли тако радити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Тако сте рекли ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није овај сведок. То је онај претходни био.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Јел можете да му предочите овог претходног значи имам сад право да кажем, за претходног имам право да прочитам, јел шта је рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Значи да ништа нису територијалне јединице могле радити без одобрења оперативне групе Југ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То каже Вукосављевић Драги. Сведок то коментарише како?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Територијална јединица није била потчињена нама, ми нисмо са тим имали ништа.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Јуче је споменуо само нешто на кратко Кресовић да је био неки обавештајац, јел може некако прецизније да објасни шта је обавештајац, шта је радио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Кресовић кад смо га питали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је везиста.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Није он рекао то је претходни рекао а он је рекао неки обавештајац.

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Ви сте мене питали да ли познајем Кресовић Јовицу, ја сам рекао да ми је име и презиме познато и кад бих га видео ја бих га препознао то је тај, мешам га са још једним презименом да ли је то Врађешевић или он, од њих два неко је био обавештајац у вуковарском корпусу, али ко не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од њих два је неко био?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Да.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Од када познајете тог Кресовића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад кога од њих два?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Кресовића или Врађешевића?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Кресовића.

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: После сам га упознао као и све вас кад је то прошло време онда сам га сретао.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је контактирао непосредно после рата с њима са Зораном, са Кресовићем, са Јакшићем и да ли зна које су имали задатке?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Контактисао сам са врло мало. Са Јакшићем када сам се срео ја сам видео да је он био командант штаба Територијалне одбране пре рата овде, Кресовића не знам где сам сретао.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Питао сам за дужности господине председниче после 18. новембра?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате какве су биле њихове дужности а док сте Ви још тамо до фебруара месеца, да ли су имали какве дужности, задужења итд.?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Не знам да је имао нешто. Станко је отишао да кажем неке политичке те структуре у Републику Српску Крајину и не знам које је он дужности имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кресовић, Јакшић?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Јакшић је био на царини, ако је то тако како сам ја чуо. Нисам га никад видео на царини, мислим да је на царини радио.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Сведок мало меша датуме, па ћу га ја подсетити, ја сам 1992, 1993. постао посланик, а не одмах после рата.

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Па добро ја нисам рекао тачно кажем да је.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Па мешате датуме и време тако да сте помешали датум овај где сте ме видели на Овчари са Мирољубом, нисам био са Мирољубом и нисам био у хангару него пред хангаром и сад по сећању знам да сам Вас видео тамо иако сам у изјави рекао да се не сећам да сам Вас видео и упознали смо се пре тог критичног дана. Долазили сте у Вуковар.

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Не знам може бити.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Имам право да се сетим. Да ли му значе имена нешто Богдан Вујић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Богдан Вујић? Знате или не знате?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Не знам.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Кијановић?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Не знам.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Томић Славко?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Не знам.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Бранко Корица?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Не знам.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Кавалић?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Не.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је вршена санација терена док је он био командант града?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Шта да ли је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Асанација терена?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Јесте.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли су налажени приликом те санације да ли су се налазили лешеве и где су сахрањивани?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Не знам, био сам лично на циглани где су били лешеве смештени и са садашњим начелником ВМА генералом не могу се сад сетити имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станиковићем?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Станковићем да тамо смо организовали рад и није никаквих проблема било. Чистили смо улице, разминирали минска поља, улица и све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је на редовном реферисању код господина Мркшића био неко од управе безбедности сад да наведем да ли је тамо био Аца Васиљевић и његов заменик Туманов?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Не знам, ја кад сам био тамо не знам. Васиљевића знам овако из виђења, тог Томанова не знам и сигурно би Васиљевића препознао.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Како знате Васиљевића?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Знам га овако из слике, из новина, знам да је био начелник управе безбедности у ЈНА.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Нисте контактирали тих дана са њим?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Не. Нисам га никад ни видео ни контактирао.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли сте имали сазнања да је био у Негославцима?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Нисам, нити је долазио у моју команду.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је Ваш орган безбедности могао издавати наређења мимо Вас?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Нека наређења од употребе јединица у борбеним дејствима и овамо не, могао је само да организује и употреби не знам да организују јединицу војне полиције или неке задатке стручне, њима је омогућено стручан рад, обуку да изводе са њима и то.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Пошто сте Ви пуковник вероватно зна сведок да ли по војним правилима органи безбедности преузимају ратне заробљенике и воде бригу о њима у смислу испитивања и даљег збрињавања?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Обично се наредбом одреди лица која то раде и онда се бирају стручни органи, правници, органи безбедности, неко од оперативаца и овамо све.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли познаје Срећка Борисављевића?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Борисављевића, чуо сам за њега и мислим да је из да не погрешим из оперативне групе Југ, неки старешина.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли знате у току рата коју је он функцију обављао у Вуковару?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Не.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је сведок био на дужности команданта града кад је руски батаљон открио три леша на Грабову?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Не.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је у свом штабу док је био командант града имао органа безбедности?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Био је Драги Вукосављевић.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је био његов помоћник неко од Вуковарчана?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Био је један поручник, не могу да се сетим имена али мислим да је из Свињарева, е сад да ли је то тачно не знам.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је постојао полицијски час у периоду када је сведок боравио на ратишту у Вуковару?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Од када ако знате?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Ја мислим од 17 до ујутру до негде до 5 или до 7 не знам тачно.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли познаје Бору Крајишника?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Бору Крајишника познајем.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Од када га познајете?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: После сам га срео углавном баш дужи период после, познајем га тамо негде ја мислим у децембру сам га упознао.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Јел сте га виђали на Овчари?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Не знам не могу да кажем ништа.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли Вам је познато надимак «Штука»?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Не.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Па то је активни војник који се хвалио да је убио три, четири испред хангара баш у то време кад сте Ви били, мучки их убио у потиљак, можда сте чули нешто о томе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу то је Ваше закључивање кад у које време је шта било знате, према томе немојте то да предочавате као неке сигурне тврдње, чињенице итд., то је Ваше закључивање.

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Нисам то видео и није се то десило док сам ја био пред хангаром.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Јел сте чули за тако нешто, он је ипак био активни војник?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је питање господине Вујановићу?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: За «Штуку» јел га зна, јел га позна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је и рекао је да не зна.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је у Негославцима била смештена нека инжињеријска јединица, да ли има сазнања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Инжињеријска а да није ваша, ваша сте рекли да је тамо у Сремске Лазе била?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Не. Знате шта Негославце он боље од мене зна то је велико, тамо су биле и друге јединице у Оролику, у Негославцима и друге јединице, моја није била ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је своју јединицу инжињеријску некад употребљавао за неке послове?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Не, осим за разминирање, за чишћење санација и то и то нисмо употребљавали јер смо имали три пука инжињеријска која су чистили.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли познаје тада мајора Тешића?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Да, познајем.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је долазио некад код њега у штаб?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Нисам код њега долазио у штаб он је долазио. Он је његов потчињени.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Кога сте видели сад тамо од Вуковарчана у штабу?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Ја сам рекао да не знам да сам некога видео, људе нисам познавао да ли је неко био или није био, тамо је била повећа група 20, 30 људи.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: У штабу код Тешића говоримо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није долазио никад код Тешића.

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Ја код Тешића нисам био никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није никада долазио код Тешића.

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Не знам ни где је био Тешић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сретао га је у штабу код Мркшића.

Даље. Нема више питања?

Питања сведоку нема. Сведок нема ништа више да изјави.

Господине Војновићу да ли тражите трошкове доласка у суд и јуче и данас, да ли имате неких трошкова што сте долазили у суд? Ми Вам можемо признати путне трошкове на релацији Нови Сад – Београд и назад.

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Путујем од Новог Сада два дана и враћам се јуче и данас, из села сам дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Признаћемо Вам путне трошкове у висини јавног превоза знате, једино то, па те трошкове определите код нашег сарадника и ми ћемо Вам то признати. Очекујемо од Вас и ја бих Вас молио прво да оставите неки сигуран контакт телефон јер имамо проблема са достављањем позива Вама, враћали су се позиви из Новог Сада.

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Ја нисам у Новом Саду, не боравим често, будем тамо дан, два, одем у село, немам тамо шта да тражим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је то село?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: То је Обровац, село иза Бачке Паланке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обровац код Бачке Паланке?

СВЕДОК ВОЈНОВИЋ МИЛОРАД: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел има нека улица и број? Оставићете нашим сарадницима те податке, не морате јавно сад овде износити и место Вашег боравишта, значи али очекујемо да имамо сигурног контакта, адресу и телефон у случају потребе да Вас поново позовемо и неке ствари можда разјаснимо са Везмаровићем, са Вукосављевићем или с ким још буде потребно. Направићемо паузу једно пола сата.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Председниче извињавам се, пре него што почнемо мораћу у 1,15 да напустим суђење па ће ме заменити колега Перески.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду.

Настављено у 12,45 након паузе ради одмора.

Приступи сведок БАКИЋ МИЛЕ.

Господине Бакићу име Вашег оца је?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Нинко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Радник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где живите?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: У Бегечу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Бегечу, улица и број?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Краља Петра првог 48.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени и које године?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: 21.01.1955., Црни Поток, Општина Вргин Мост.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Миле је то пуно име, није неки надимак, није.

Сведок БАКИЋ МИЛЕ, са подацима као са записника од 24.06.2003. године, упозорен, опоменут од стране председника већа, те и на заклетву за сведока дату у поступку истраге, исказује:

Господине Бакићу саслушаћемо Вас као сведока, дужни сте казивати истину, за давање лажног исказа се кривично одговара. Нисте у обавези да одговарате на питања чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Све што Вам је познато у вези онога о чему ћемо Вас питати дужни сте да нам пренесете, наравно по Вашем сећању, али кажем све што знате, све чега се сећате дужни сте овде да изнесете. У овом правцу Ви сте својевремено у поступку истраге положили заклетву за сведока па Вас ја на ту заклетву опомињем. Пре Вашег саслушања ми смо одлучили да један део записника о саслушању овог сведока из поступка истраге издвојимо из списка.

У смислу одредбе члана 337 став 3 ЗКП суд је донео

РЕШЕЊЕ

Из списка предмета ИЗДВАЈА СЕ део записника о саслушању сведока Бакић Мила од 24.06.2003. године и то са стране 93 а, последњи пасус, као и први пасус са стране 94 утолико што ће се сачинити препис тог дела записника и ставити у затворени омот, те дати истражном судији

овог суда ради чувања одвојено од других списа, а овај део записника ће се прелепити тамном хартијом.

Ја претпостављам да ви знате разлоге због којих ово радимо, да не објашњавам. Да ли тражите писмени отправак овог решења. Одричете се права жалбе на ово решење.

Странке исказују да не траже писмени отправак овог решења и одричу се права жалбе, те је решење правноснажно даном доношења.

Дакле, господине Бакићу ако ја добро читам овај Ваш записник кад сте саслушавани у истражном поступку код истражног судије у Новом Саду, Ви сте у то време дакле, јесен 1991. године били у Вуковару. Како сте ангажовани? Јесте ли живели у Вуковару?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Живео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: 26 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 26 година, до када?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: До 1998. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нас занима овај период значи јесен 1991. године ратне операције у Вуковару, где сте Ви, шта радите, јесте ли ангажовани у каквим јединицама?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Ја сам био у гарди, при гарди београдској.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: При гарди?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: При гарди и то сам радио као позадина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте радили, ко Вам је био непосредни старешина, која је то јединица, кажете да сте при гарди, гарда је прилично широк појам у том војно-формацијском смислу?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Мени је претпостављени био, нажалост он је покојни, овај што је мени био претпостављени нажалост он је покојни. Он је умро 1995. године, 1996.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Миљановић Перо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Перо Миљановић?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И били сте, шта је он био, јел имао неки чин?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та јединица у којој сте где Вам је претпостављени старешина био Пера Миљановић, шта је то, вод, чета, десетина?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: То је било као Петрова Гора ту сам био при војсци, при гарди београдској, с њима под њиховом командом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је још са Вама био у јединици у тој јединици?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Било је доста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су то све Вуковарчани исто као и Ви?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Већина су Вуковарчана, скоро сви су били Вуковарчани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали униформе, јесте ли имали оружје?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Имао сам касније оружје а тада нисмо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то касније, касније у односу на што?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: За време операција за време рата онда сам имао већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда сте имали?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи јесен октобар, новембар 1991. године лично Ви чиме сте били наоружани?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Ја сам имао пиштољ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обични пиштољ, који?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Шкорпион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шкорпион?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли то задужили негде?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: То сам добио од војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Од Пере, управо баш од Пере Миљановића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш од Пере Миљановића?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква су Ваша задужења била, лично?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Храну сам возио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Возили сте храну, чиме?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Из Негославаца, комбијем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са комбијем? Какав је то комби био, које марке?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Мислим да је «Рено», мислим немојте ме за реч држати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве боје је био?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Беле боје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Беле боје, које носивости?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тона, две тоне?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није тако велики?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Мањи комби, не знам носивост.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали униформу?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Комплетну или?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: СМБ, стару СМБ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Комплетну и њу сте стално носили?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Капу, шлем?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Капу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Титовку ону?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Титовку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са петокраком или?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Имала је петокраку на себи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то Вас питам? Кад су престале операције у Вуковару, кад је престао рат у Вуковару? Да ли Ви то знате?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Ја знам да је био 12. месец 11., не знам мене нису ти датуми везали за никакве обавезе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико се сећате наравно, колико то вежете за нешто јер ту су људи говорили да су прављене неке прославе ослобођења Вуковара па су то неко каже годишњице и тако даље, па су нам говорили кад је то било па Вас питам да ли евентуално и Ви у том смислу знате, вежете за неки датум?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Али не знам датуме за датуме немојте ме везати датуме ја не пратим ни сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули за Овчару, знате ли где је Овчара?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је Овчара?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Пољопривредно добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се оно налази?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Између Сотина и Вуковара, Негославаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били тамо, нас занима ово време одмах непосредно након престанка борби или ту значи око тог дана?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Био сам, само не знам који је датум, датуме не могу рећи, углавном сам био тад на Овчари један дан само који не знам тачно који је дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један дан сте само били?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Једанпут сам само био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Схватио сам да сте Ви ишли тамо да тражите некога?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Ишао сам тражити од стрица кћерку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, причајте нам о томе.

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Нисам је нашао и нашао сам је сутрадан на Велепромету она је иначе из Берка била је удата на Митници је живела. Довео је кући и онда сам је трећи дан одвео за Берак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тај дан кад сте ишли да је тражите где сте је све тражили?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Био сам на Овчари, пољопривредни комбинат ту је била машинска радиона не знам ни ја шта је све било, ја сам тамо одлазио ја сам радио у Вуковару, али не знам шта је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што сте тамо отишли?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Па зато што је тамо било аутобуса и народа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вам ко рекао да су тамо људи са Митнице?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Речено ми је да има људи тамо на Овчари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким сте отишли, кад сте отишли?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: А сад да Вам кажем с ким сам отишао ја се не могу сетити стварно имена ниједнога с ким сам отишао јест да је било и тамо сам био и само знам тамо сам добио наређење од старешине, не знам ни ја који је ни име ни презиме, знам да је по чину био неки капетан мислим да је капетан био, али не знам ни имена ни презимена и извезао сам тројицу са Овчаре са два војника пратњом. То сам добио наређење да их одвезем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: На «Модатекс» код Вуковара. Ето све што ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, вратимо се ту ситуацију када Ви уопште одлазите тамо, кажете да одлазите тамо да тражите ту Вашу сестру од?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Кћерку од стрица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сестру од стрица. Не знате с ким сте отишли?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које доба дана?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Предвече, мрак, после подне сад које доба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву ситуацију тамо затичете?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Пуно народа је било и аутобуси, народа сам видео пуно тамо сам ову двојицу одвезао, кажу ништа им се не сме десити у «Модатекс» са пратњом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полако, долазите тамо кажете видите има пуно народа где?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Ту на Овчари, хангар, не знам ни ја шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У хангару или испред хангара?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Испред хангара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред хангара? Ко су ти људи?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Па не знам викали су заробљеници овај, онај, Зенге, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти људи испред хангара су Зенге?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Викали су да су Зенгде, не знам ни ја. Било је војске, било је цивила, било је свега. Не могу ја да кажем ни ово ни оно кад не знам нисам пратио, мене то није интересирало. Ја сам прошао видео сам да нема ту никог и онда сам кажем добио наређење и ја сам одвезао и вратио те војнике назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутобуси су кажете? Колико видите аутобуса?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Да. Па не знам ни ја, ја их нисам бројао, два, три, четири, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли људи у аутобусима?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Па било је у аутобусу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешава са тим људима из аутобуса, јел излазе из аутобуса или улазе у аутобусе или седе и чекају да се нешто деси, дајте причајте нам мало о томе шта је тошто видите тамо, шта се дешава, разумете?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Јако је то дугачак период рецимо да бих ја памтио, углавном излазили су из аутобуса у хангар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У хангар улазе?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: То сам видео, после нисам ја загледао нисам како да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко су ти људи што из аутобуса одлазе у хангар, не именом и презименом?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Па кажу Зенгисти, заробљеници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте да су заробљеници Зенгисте?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Чуо вику, причу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешава са њима, улазе ли у хангар тако, да ли их неко претреса, да ли им неко нешто ради?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Нисам ја да Вам будем искрен ја нисам загледао да ли их је ко претресао или није, јесу ли не знам ја сад, то не могу да кажем кад не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли улазили у хангар?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Ја сам био само испред хангара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само испред хангара?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Испред хангара сам био и одатле сам одвезао ове испред хангара сам рекох одвезао ову тројицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сте дошли да тражите ту Вашу сестру, где је тражите, да ли је тражите уопште?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Ишао сам скроз крај аутобуса онако сам гледао да ли ћу је видети нисам је видео нигде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте је видели у аутобусима?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Да. Није ни унутра била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате да није унутра?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Па зато кад сам ову тројицу требао да одвезем онда сам провирио и видео да је нема ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте провирили у хангар?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Испред врата да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте кажете улазили унутра него сте провирили кроз врата, испред врата?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли осветљено унутра, има ли осветљења у хангару? Рекосте да је био мрак кад сте дошли?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Да. Сад да ли је било светла рекао бих и једно и друго кад би рекао не би рекао право, рецимо кад би рекао да је било светла или кад би рекао да није било светла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ако кажете да није било светла онда ћу Вас ја питати како сте видели да Вам нема сестре пошто сте рекли да сте дошли у мрак?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Углавном, видело се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате колико је сати тада?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли Ви знате против кога се води овај поступак, коме се суди овде?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Прочитао сам и видео сам у новинама и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мирољуб Вујовић, Станко Вујановић, Ланчужанин итд., да читам сва имена?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Па можете ме питати. Па знам рецимо не знам свију али знам неке, познајем неке, неке знам од раније, неке после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Перић Јовица?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате га од раније?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Да, од раније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га видели тамо?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вујовић Мирољуб?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Њега сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте га видели?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Испред је стајао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред хангара?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Да. Њега сам видео испред хангара да је стајао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вујановић Станко?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Исто сам видео да је стајао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто тамо испред хангара?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Да, шетао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Атанасијевић Иван? Тада се звао Хусник Ивица, звани «Ико»?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Ја њега нисам познавао, ја сам њега овако упознао кроз после рата оно ја сам чуо за човека али га не знам да кажем њега сам познавао па да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте њега видели тада испред хангара, нисте га познавали, упознали сте га касније па Вас питам да ли по Вашем сећању да ли сте га видели тамо или не?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Не могу се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маџарац Предраг?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта не, не познајете га или?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Познајем га исто, али га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Војновић Милана?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте њега тада видели тамо?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Нисам га видео него не би ни знао да је био да нисам тако видео, рецимо комшије смо, али га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га видели?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Нисам га видео, ја нисам ни свог рођеног брата видео, нисам ни знао да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рада?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Да. Нисам знао док ме нису привођали да је он био, нисам уопште видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли Ланчужанин Милана?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од раније?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Од раније сам га познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли њега тамо видели?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Њега нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га видели?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Нисам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Љубоја Марка?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Звани «Маре»?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате га уопште?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Милојевић Предрага?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Звали су га «Кинез»?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Можда сам човека виђавао некада али, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Златар Вуја?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од раније?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Од раније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте њега видели тамо?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Нисам видео кад је био рањен он је био у Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Па био је једанаести месец, дванаести је био сад ја не знам не могу датум да кажем јер не знам, али знам да је рањен у десетом месецу ја мислим да је рањен, мислим немојте ме, опет грешим ако бих казао дан или датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га видели тамо?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Нисам га видео тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мугоша Горана знате ли?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Чуао сам али исто сам га упознао касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га видели тамо?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Нисам га могао видети кажем Вам нисам познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га познавали упознали сте га касније и ево мене до данас нисте познавали?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Нисам га видео ја лично да кажем видео сам некога тамо кад ја не могу да кажем да ли је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једно је кад се упознате касније па Вас питам онда кад сте се упознали касније да ли се сетили у том смислу сте га видели тамо?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Не могу да кажем да је био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шошић Ђорђе?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате га уопште?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђанковић Мирослав?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од раније га знате или касније?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Од раније га знам слабије више сам, он је млађи пуно и нисам га баш оно да кажем баш сам га познавао знао сам где је живео и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га видели тамо?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Исто сам га видео ту да је пролазио, да је шетао, да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред хангара?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Катић Слободана?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Чуо сам, али не могу да кажем да га знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте за њега само?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Чуо сам за њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али га не знате лично?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Калаба Нада?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: По презимену не бих знао али сад знам отприлике зато што сам чуо после да је Станкова супруга, али ја њу нисам познавао исто јел она је кажем, не знам кад су се узели они су се ту негде и узели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Па њих двоје ја нисам њу познавао, мислим њу нисам познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је познајете данас?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Сад је познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад је познајете? Да ли сте њу видели тада тамо?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Не сећам се да сам је видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Булић Милан?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Знам, познајем га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од раније?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Од раније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли њега видели тамо?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте га видели?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Испред хангара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је радио?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Шетао је тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Драговић Предраг?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Латиновић Божо?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли њега познавали раније?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли њега видели тамо?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Не могу да кажем можда је био али ја га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нисте га видели? Да ли знате ко је Штука?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Исто сам чуо, али не познајем га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта чули сте за то име?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Чуо сам и после ослобођења да је долазио у Вуковар и то али нисам мислим нисам га познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете неки капетан Вам је наредио да ову тројицу водите, како се то десило, где су ти људи били? Ви рекосте у поступку истраге именом и презименом једног од њих?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Они су кад сам ја стајао испред врата и они су ту стајали на самим вратима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Та тројица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то људи?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: За једнога знам име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Емил Чакалић. Њега знам зато што сам познавао човека од раније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био у Вуковару?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Инспектор санитарни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Санитарни инспектор, познавали сте га? Где је он и где су та двојица са њим?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Емил је у Хрватској.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него тада у тој прилици, у тој ситуацији?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Они су стајали кажем Вам са стране крај врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Напољу или унутра? Ван хангара или унутрашњости хангара?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: На самим вратима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На самим вратима?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте Ви?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Ја сам с ове стране врата био, с вањске стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта се онда дешава?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Па ето кажем Вам дошао је капетан не знам му име, не знам ни где је припадао и каже ову тројицу и ево два војника не сме им

пофалити коса са главе и да их одвезеш до Велепромета, са Велепромета на Модатекс.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су још људи има испред хангара, ја схватих има доста рекосте и Вујовић и Вујановић и Булић, има ли ту људи још испред хангара?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико има по Вашој процени?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Полиције има и војске. Било је доста, пуно је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Вама прилази капетан тај и каже да ову тројицу?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Не знам неко је рекао овај човек са комбијем каже може их одвести.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам, зашто баш Вама да каже?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Не, није директно мени рекао, али онда је пришао и рекао је као наредио је да им не сме ништа да се деси, да их одвезем до Велепромета у Модатекс.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и Ви сте их оvezли тамо?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Ја сам одвезао и вратио ову двојицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је још ишао са Вама том приликом?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Два војника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је то комби, јел то теретни комби или путнички за превоз дакле терета или за превоз људи и какав је то комби, колико има седишта?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Не, то је са једним седиштем, то је био као затворени комби, теретни с једним седиштем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То само једна клупа напред на којој седи возач? Да ли може још неко да седне поред Вас?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Па могу да седну још двојица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још двојица? Е сад иза, да ли има још таквих клупа?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то као пик-ап, товарни сандук посебно одвојен од ове кабине?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су ови људи, ову тројицу сте ставили позади?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Позади су седели на гајбама од хлеба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А војници ови?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Исто позади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са њима?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко седео у кабинџи са Вама?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Седео је Емил Чакалић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Емил Чакалић је седео напред са Вама?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одвели сте у «Модатекс»?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: У «Модатекс». Тамо сам их оставио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога, њих тројицу?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Њих тројицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ова два војника?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Враћени су назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Вашим кобијем?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коме сте их предали, јел сте имали упутства у том смислу коме да их предате, шта да се деси, разумете?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Они су само ишли, не знам ја од упутстава ја немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само до «Модатекс»-а?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Да, до «Модатекс»-а, то је моје било упутство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су ту изашли сами?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли их је неко преузео?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Па јесте, тамо је било војске, било је као стража шта је било, тамо су и они преузели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам? Враћате се назад на Овчару?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Вратио сам та два војника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли се зато и вратили на Овчару?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази сте рекли да не знате зашто су се вратили уопште?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Ја сам рекао не знам ни ја зашто сам се вратио. Ради њих двојице сам се вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад знате да је то ради њих двојице?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Ради њих двојице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Каква је ситуација сад кад долазите, колико је рецимо сати, да ли знате?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте се први пут задржали по некој Вашој процени?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Можда једно пола сата први пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и отишли до Модатекса и вратио се назад?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Па то је можда трајало један сат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Укупно један сат тамо и назад?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Да, отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И вратили сте се назад? Какву ситуацију сад затичете, исту?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Исту, видим има пуно тамо да шетају, да ходају, причају ја нисам ништа, ја сам стајао са стране и мало сам остао и вратио сам се назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога сте видели тада од ових које сам Вам ја читао имена: Вујовић, Вујановић, Ланчужанин итд.?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Не знам ја видео јесам али сад кога сам видео после нисам се ни задржавао био сам у мраку сам стајао и онда сам повезао и сад не знам кога сам повезао, онај каже овај је био, онај је био, ја не знам кога сам повезао назад. Уопште имена мислим да кажем сад име неко да сам повезао назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико се ту задржавате, овом приликом?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: О времену не бих знао рећи, нисам дуго али временски не знам колико сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази рекосте можда сат, два, па да сте отишли пре поноћи и то са Јовицом Новоселаком?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Он је стално био са мном ми смо скупа и радили на комбију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази сте рекли да не знате колико сте дуго остали можда сат, два и да сте отишли пре поноћи?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Пре јесам, али не знам кад, мислим колико сам остао временски нисам имао сата уопште временски нисам знао колико је сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте радили за то време у мраку? Шта сте радили кад сте се вратили поново назад на Овчару, шта сте радили у то време?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Нисам радио ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нисте радили?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стајали сте само?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Само ми је неко рекао да га повезем назад али не знам кога сам повезао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стајали сте тако?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Повезао али не знам кога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, тамо на Овчари шта радите, стојите и гледате?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Ништа нисам радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је комби?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Стајао је тамо испред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте још шта возили тим комбијем, јесте ли тим комбијем ишли на Петрову гору можда, тада кад сте отишли на Модатекс, да ли сте ишли на Петрову гору, да ли сте отуд доносили што?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Нисам ништа доносио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ишли на Петрову гору са Модатекса?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Не, кад сам отишао кући онда сам отишао на Петрову гору, тамо сам живео, али нисам ишао с комбијем па се враћао с комбијем назад са Петрове горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели тамо испред хангара оне аутобусе, кад сте се вратили други пут?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Кога јел сам видео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутобусе? Видели сте их први пут рекли сте и људи излазе и улазе у хангар, е сад кад сте дошли други пут?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Мислим да их нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели каква друга возила тамо, камионе, тракторе?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Па било је тамо камиона, трактора, то је пољопривредно добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него ту код х ангара? Ту где су ти људи испред?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Не, ту нисам видео ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту ништа нисте видели?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Нисам видео ту тад кад сам ја био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли разговарали с ким док сте ту, или сте сами стајали све то време док нисте кренули кући, јесте ли били с ким у друштву, да ли сте с ким што разговарали?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Можда највероватније да јесам с неким сам разговарао и причао али не сећам се стварно с ким сам јер знам да сад кад филм враћам знам кога сам повезао кад каже да се повезао са мнош до куће онда се сећам да знам да је био, ја то нисам обраћао пажњу да ли је сео овај или онај ја уопште нисам гледао ко је сео једино ово што знам што ми је наређено да одвезем то могу да потврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то. Кад сте се вратили други пут тамо да ли још увек има толико људи испред?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Има пуно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуно? Да ли има војске, да ли има?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Па војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цивила?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Цивила, војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи иста ситуација као први пут?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Иста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тада тамо видели Вујовића, Вујановића?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Тада кад сам се вратио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то други пут кад сте дошли?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Мислим да сам видео у пролазу али не могу да тврдим видео онда, сад, касније мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли их видели ево у оној првој ситуацији и у овој другој да ли сте их видели у једном тренутку заједно, јел су заједно они?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Да ли су заједно или стајали су на једној страни, а да ли су заједно или нису заједно мислим кад је пуно народа, људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете у поступку истраге «Ја сам тамо видео Вујовића и Вујановића који су били негде поред, причали су са војском територијалцима», па Вас питам јесу ли били заједно или нису заједно?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Рецимо сад нас пет да прича јел су они заједно углавном су били ту причали, разговарали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су били близу један другом?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Па били су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што сте дошли уопште на Овчару да ли сте добили од кога какво наређење да идете на Овчару са тим комбијем? Ви рекосте нешто да сте отишли да тражите ту Вашу рођаку?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Ја не могу да кажем ни ово ни оно, ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам да ли Вам је ко наредио да идете са тим комбијем на Овчару?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Мислим да ми није нико наредио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него Ви самоиницијативно из ових разлога?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Ја сам ишао тражити јер кажем из болнице и овамо и онамо и кажем по томе сам јер сам знао да она има мало дете које је било 3 месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било какве приче тамо док сте Ви тамо боравили, да ли је било какве приче тамо, Ви сте на Овчари, не знате с ким сте били итд., да ли сте чули какве приче око тога да је у питању неки суд или што слично?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Не знам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код истражног судије сте то управо рекли, зато Вас ја то и питам? «Ја сам чуо више пуцњава у току вечери док сам био тамо и остао сам и нисам напуштао Овчару, нисам ни размишљао о томе да се евентуално води нека борба. Била је нека прича рекла, казала, неки суд, то су причали између себе и војници територијалци и војна полиција. Причало се свега и свачега не могу да ја кажем шта све». То сте рекли код истражног судије прошле године.

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Приче је било нормално, али нисам ја, уопште ме није заинтересирало те приче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, али данас рекосте да није било никакве такве приче а код истражног судије сте рекли ово што сте рекли па Вас ја питам сад шта је тачно да објасните о чему се ради?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Приче су биле, пуцало се са свију страна, није само мало него са свих страна и Негославаца и Сотина и Вуковара, са свих страна се чула пуцњава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али суд, говорили сте о неком суду?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Ту је војска била и шта су они радили тамо, ја немам појма нисам ја прилазио близу да слушам ко шта ради и шта прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није одговор на моје питање господине Бакићу. Данас сте рекли ја сам Вас лепо питао и рекли сте да ништа слично нисте чули. Предочавам Вам шта сте рекли код истражног судије да је у питању неки суд, «била је нека прича, рекла, казала, неки суд», то је Ваша изјава па Вас питам јесте ли Ви то рекли истражном судији или нисте? Можда Ви то нисте рекли а он уписао?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Ја се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Не сећам се можда сам и рекао али не сећам се, не знам не могу, ја не знам шта је јуче било што се тиче тога у својој болести и свега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Џо?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Само сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај надимак Џо?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Само чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сте чули али не знате човека?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Не знам човека, исто кроз причу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те вечери, јесте ли давали неком кључеве од Вашег комбија?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никоме?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте код истражног судије рекли «тачно је да је Џо без мог знања у току те вечери возио, није ми рекао где иде, али тек кад се вратио рекао је да је био на Велепромету. Јовица није био с њим», тај Ваш Новоселар или Новоселац, како?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Новоселац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Новоселац. »Јовица није био с њим али да је неко био са тим Џом док је возио комби не знам». То сте рекли код истражног судије. Јесте ли чули какве пуцње ту у близини хангара? Добро ово схватам да не желите да коментаришете, да не желите да објасните ове разлике у Вашим казивањима, јесте ли чули какве пуцње у близини? Рекосте чули сте пуцње околу, било је пуцњаве, јесте ли чули какво пуцање у хангару, у близини, поред хангара, у близини хангара?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Пуцњаве је било али да ли је било у хангару, поред хангара где је било не могу да кажем где је било, углавном са свих страна је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Чуо сам те пуцње око 50 метара од хангара, а то је било у тренутку када сам ја био у комбију и одлазио».

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Чуо, па да ја нисам рекао 50 метара мислим може бити да пише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде стоји да сте рекли тако и да је то било управо у тренутку када Ви одлазите? Не то није издвојено, па не може то, то је тачно, молим вас, «тачно је да је Џо без мог знања возио» и рекао је «нисам рекао ни да сам чуо», нема везе тачно је да. «Тачно је да је Џо без мог знања» нема везе, али то је сад његова изјава. Ово се не може издвојити, ако он каже «тачно је да је Џо без мог знања у току те вечери возио није рекао где иде» значи то је његова изјава истражном судији. Како се до ње дошло да ли као резултат предочавања или као резултат питања судије то је сад небитно.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Судија, Ви сте издвојили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам издвојио до овога, «тачно је да сам видео Вујовића и Вујановића».

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Овај други став произилази из овог претходног и треба рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су његови искази типа тачности његове тврдње, типа тачности, његово казивање истражном судији.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Пазите судија истражни судија поставља питање опет дозвољено, «тачно је да сам видео», опет говори о службеној белешци. То је прича судије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та белешка је повод.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Овај цео записник би требало издвојити по мом мишљењу, ја нисам предложио Ви сте предложили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви можете предложити у том смислу. Ви можете у том смислу дати ваше предлоге није то проблем никакав.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Ни из једног до тада исказа или било чега што је пред истражним судијом изведено као доказ не произилази да истражни судија зна да је Џо узео кључеве за комби. Значи то може бити само из службене белешке из полиције из које сте Ви овај део издвојили јер је немогуће да судија истражни зна из било чега до тог момента да је Џо узео те кључеве и сада истражни судија њега пита из те белешке поново из које смо издвојили овај део да ли је тачно да је то тако ми сад уводимо. Значи ми сада улазимо у проблем јер и тај део, разумете није му предочио исказ неког другог сведока или неки исказ значи из чега би могло да произилази, а истражни судија никако не зна да је неко узео неки кључ неки Џо. Мислим причамо заиста реално, сад ми из тог разлога ево ја чак стављам предлог да суд одлучи у овом делу да ли ће издвојити или не. Захваљујем.

АДВ. ПЕТРУШИЋ НЕНАД: Произилази судија из последњег става овог другог пасуса где он каже нисам рекао итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја то не читам и ја то. Ви пратите шта ја радим, ја то не читам и ја то не предочавам, али предочавам сведоку оно где је констатовано «тачно је да је Џо урадио ово», «тачно је да сам видео Вујовића и Вујановића», то су његове тврдње «тачно је да сам видео, тачно је да је Џо», то су његове тврдње. Небитно је. Слажем се. Шта је извориште томе, браниоче то је сад небитно.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Значи судија њему и даље предочава тај исти исказ због чега смо издвојили овај први део, па каже да ли је тачно да је то тако а он каже тачно је да је то тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И што је проблем онда?

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Проблем је у том.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо овде да утврдимо истину, он је сведок.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Проблем је у томе да ли тај полицијски записник може да му се предочава и да се он на њега изјашњава. То је проблем. О томе ми говоримо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Судија, у ситуацији кад је и заклет да говори истину, а он сад каже тачно је, тачно је, шта је извориште судијиних питања, откуд

мени сазнања да нешто питам сведока, потпуно небитно. Не користим је, ја сазнајем, то је извор мојих сазнања.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: На мала врата је службена белешка унета од стране истражног судије у томе је. Ми бисмо у складу са ЗКП-ом издвојили овај претходни део записника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том делу је службена белешка унета и ја сам је издвојио из списка, ми смо је издвојили из списка.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Али требало је ми сви мислимо да и овај други део произилази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, предложите да се и овај други део пасуса издвоји из списка. Предложите то, па ћемо о томе одлучити није проблем. Дакле, да ли сам добро разумео браниоци адвокати Јеврић и Заклан, Петрушић предлажу да се и пасус други са стране 94.

У току саслушања сведока Бакића браниоци сагласно предлажу да се из списка предмета на идентичан начин издвоји и пасус други са стране 94 записника о саслушању овог сведока у поступку истраге а од 24.06.2003. године.

Шта каже заменик тужиоца за ратне злочине?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Не противим се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Заменик тужиоца за ратне злочине исказује да је сагласан са овим предлогом бранилаца.

Ми ћемо напустити судницу. По ЗКП-у би требало све вас да удаљимо из суднице да ми о овоме одлучимо. Једноставније је да ми одемо и да о овоме одлучимо само сачекајте за толико. Господине Бакићу Ви седите тамо да не стојите и не чекате.

Након тога, веће је донело, а председник јавно објави, следеће:

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ сагласан предлог бранилаца и тужиоца за ратне злочине да се из списка предмета издвоји пасус други записника о саслушању сведока Бакић Мила, а са стране 94 списка истраге.

Потом, председник већа укратко образложи ово решење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме смо се руководили када смо одбили овај предлог? Ми смо издвојили претходним решењем ова претходна два пасуса, зато што се у том делу на посредан начин у судски спис уноси нешто чему места у судском спису није. Дакле, посредно се уноси садржај разговора, службене белешке о обављеном разговору, записник о обављеном разговору од стране радника полиције, УБОПОК-а или кога већ, не са сведоком Бакићем. Дакле, ту је садржано, у овом записнику је садржано шта је сведок рекао радницима полиције, садржано је, посредно је то унето у овај записник. У овом другом делу, дакле, у овом другом пасусу су искази сведока дати судији, дати истражном судији. Сведок је заклет, сведок је опоменут да је дужан да казује истину и онда он говори истину и онда говори, тачно је да сам видео Вујовића, Вујановића, тачно је да је Џо без мог знања у току те вечери возио комби, није ми рекао где иде и тако даље, чуо сам пуцње око педесет метара, дакле, то су тврдње сведока које је он изнео истражном судији. Овде се само поставља питање, како је истражни судија дошао до сазнања да постави нека питања сведоку, могао је, истражни судија је могао сведоку да предочи све оно што је рекао у полицији и сведок каже: све је то тачно, све је то тачно. Ако истражни судија то формулише у овом виду, каже: било је то, то, то и то, па какве има везе што је сведок то рекао и полицији и поновио код истражног судије? Чему издвајати? Нема потребе издвајати, то је валидан исказ, ово су тврдње сведока које су дате истражном судији и зашто да се те тврдње издвајају? У оном другом делу предочено је оно што је сведоку речено и сведок је рекао: то није тачно и то је издвојено, јер томе нема места.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Суштински сте Ви у праву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, нема суштински, сигурно сам у праву. Добро, наставићемо саслушање сведока Бакића, уколико желите, само претходно да питам: да ли желите писмени отправак овог решења са ширим образложењем, јер на ово решење се нема места жалби.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема места жалби на ово решење по ЗКП-у, али образлагати се може.

Странке не траже писмени отправак решења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим? А, тражите?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Писмени отправак.

Односно, странке траже писмени отправак решења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Бакићу, настављамо са Вашим саслушањем. Непосредно пре него што сам кренуо према комбију, видео сам поред хангара Вујовића и Вујановића. Они јесу нешто разговарали, било је тамо још људи, али ја не знам шта су причали. То је, такође, део Вашег исказа истражном судији у Новом Саду прошле године. Питам Вас, је ли то тачно или није?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Па, ја сам рекао да сам их видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ово је сад, Ви сте рекли видели сте их када сте дошли први пут на Овчару? Рекосте малопре, видели сте их и када сте дошли други пут на Овчару? Сада је ово једна трећа ситуација, то је моменат када Ви одлазите са Овчаре? То је тренутак када Ви одлазите са Овчаре, када сте кренули према комбију. Јесте их видели, нисте их видели? Рекли сте код истражног судије да јесте, па Вам питам, јесте ли?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Па, рецимо, ево сада нешто када бих рекао, то кажете код истражног судије, то је у Новом Саду се сматра, је ли тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Ја мислим да тада та реч није била ни постављена, када сам ја одлазио до комбија да ме пита за Мирољуба и за Вујовића, мене је само питао, да ли сам их видео на Овчари, не, не, тако постављено питање, да ли сам их видео на Овчари и шта су радили. Ја сам одговорио: не знам ко је шта радио. То је мој био одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А све друго што је написано?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: И за пуцање, да је пуцало са свих страна, а нисам рекао педесет метара, ја сам био с комбијем даље можда педесет метара, али добро, нека је и педесет, али ја нисам рекао педесет метара од хангара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи, то би било Ваше објашњење ових овде констатација?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сада Вас ја питам директно, јесте их видели том приликом или их нисте видели том приликом?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Па ја сам их видео други пут и нисам видео, то исто не могу да тврдим, мислим у том свом времену, памтити кога сам видео, први пут, кога други пут, где си био, шта си радио, мислим ја, рецимо, то је мени јако пуно за памтити, ја нисам баш толико паметан да могу толико памтити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дакле, не сећате се да ли сте их видели?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Кажем Вам ја, не могу се сјетити, ја сам рекао да сам их видео, али када сам их видео, то не могу да кажем када сам их видео тачно, видео сам их тада, тада, тада, не знам да сам писао, па да кажем, знам тада, толико сати сам био, па да сам видео, то је нешто друго, али нисам о томе, није ме интересирало и нисам онда ни обраћао пажњу и нисам ни размишљао о неким, да не кажем, глупостима, рецимо, о неким чудима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте да знате овде оптуженог Ђанковића?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Па кажем Вам, како га знам, знадем га овако, знам његовог оца, знам и њега сам познавао, он је млађи пуно од мене и познавао сам га, мислим познавао га, после свега упознао онако скроз, да сам са њим био добар и са њим се дружио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте ли га знали од раније?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Па јесам га знао онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видели сте га тада на Овчари? Он нам каже да сте Ви комбијем дошли по њега и одвезли га на Овчару? И да је Мирољуб Вујовић наредио да га покупите, њега и још неке, и још је ту било људи, осам, девет, десет и да сте их одвезли на Овчару?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Пазите ја сам, можда сам, можда је он био са мном у комбију тада и да сам ја њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први пут када сте одлазили на Овчару, Ви сте нам рекли да сте ишли да тражите ту Вашу рођаку?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђанковић нам каже, господине Бакићу, Ђанковић нам каже, да сте Ви дошли том приликом, да сте Ви дошли по њега, да сте му рекли да је Мирољуб Вујовић рекао да иде са Вама, да дође на Овчару и он је сео у Ваш комби и ту је било још људи у том комбију које сте Ви са Ђанковићем довели на Овчару? Па Вас питам, да то коментаришете, да ли се тога чега сећате?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Да Вам искрено кажем, тога се не сећам, сећам се људи овако, али не сећам се ко је био. Рекао сам одмах на почетку, да уопште се не сећам ко је био, па можда је и он био, ја не могу да тврдим да није био, али да Мирољуб није, нисам Мирољуба видео нигде тада са њиме, да ми је Мирољуб наредио, не могу да кажем сада да ми је Мирољуб наредио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не Мирољуб, да ли Вам је неко други било шта у том смислу наредио, ја сам Вас и раније питао, да ли Вам је неко други што у том смислу рекао, наредио, не знам ни ја што, да идете да покупите и Ђанковића, јер он каже, Ви сте дошли код њега кући?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Можда сам ја њега покупио, али да сам ја дошао код њега директно кући, ја се не сећам тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте не тога не сећате?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Ја се тога не сећам. Мислим не могу да кажем да се сећам, када се не сећам, можда сам у пролазу, али кажем, не сећам се, и да сам га вратио назад, да, ко се вратио, било их је, али ја не могу да кажем сад по имену тај и тај се вратио, да могу именовати ко је био. То не могу да именујем. Али их се вратило доста са мном. Али именом и презименом, то не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сећате се Мирољуба и Станка са, рекосте, сећате их се са Овчаре, видели сте их, тако рекосте да сте их видели, да ли знате како су били обучени?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате то?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Не знам. Не могу да кажем, не знам. Немам слику испред себе да кажем, да ли су имали цивилно, да ли су војно, маскирне, не могу, тога се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Ни да ли су били наоружани?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Не могу да се сетим, мислим, не могу, то Вам не могу, то не знам, стварно, слику немам пред собом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. За све то време што сте били на Овчари, и први пут, и ово други пут, док нисте на крају и кући кренули, да ли сте видели какав леш тамо?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред хангара, у хангару?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели ништа?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте са комбијем, да ли знате где је Грабово? Да ли знате где је Грабово?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Знам од раније Грабово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте те вечери, док сте били на Овчари, комбијем одлазили и на Грабово или према Грабову?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Рекли сте да не можете да определите које је време било, када сте први пут дошли на Овчару, да ли можете определити доба дана, пре подне, по подне, вече?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Па, поподне, предвече.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли се видело у то доба? Први пут, значи, не ово после када одлазите па се враћате, него први пут?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Па, тако сумрак.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: У сумрак? Рекли сте да су били аутобуси и да су били људи у аутобусима, када сте Ви дошли, јел сте загледали по аутобусима да пронађете, је ли тако, Вашу сестру?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Јесу сви аутобуси били пуни у том моменту, јел неко излазио из аутобуса или су сви били у аутобусима? И да ли знате, колико је било аутобуса?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Па, рекао сам да се не сећам колико је било аутобуса, три четири, мислим, ја нисам бројао аутобусе.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Само мало гласније, слабо се чујете.

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Рекао сам, нисам бројао аутобусе да знам тачно колико је било аутобуса.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли је неки од аутобуса био испражњен?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Тада још није био ни један. Ни један.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Пошто Ви ту боравите, кажете, отприлике пола сата тај први пут, да ли за то време неко излази из аутобуса?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Па, излазили су људи.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Док Ви боравите, за тих пола сата?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Јел Ви видите када људи излазе из аутобуса?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Па видео сам излазак, али је то јако пуно народа било и са једне и са друге стране.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли видите где одлазе људи који излазе из аутобуса?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: У хангар. Према хангару, према хангару.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли их неко усмерава, да ли их неко води ка хангару, да ли има неких људи који их упућују, или сами они право онако према хангару?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Нисам обраћао пажњу, зато што је било пуно људи напољу који су стајали.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Око људи који излазе из аутобуса, да ли има људи, тих осталих? Рекли сте да је било пуно војника, да је било територијалаца, да ли и око тих људи који излазе из аутобуса, они стоје или не?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Не сећам се.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Колико сте Ви били удаљени од аутобуса?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Па можда једно педесет метара, можда и више. Можда и даље од педесет метара, на другој страни.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Док сте Ви ту, колико је људи изашло, мислим, колико је аутобуса испражњено, јел један или је више?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Пошто сте рекли да сте у једном моменту пришли хангару да би видели кроз та врата, јесу врата била отворена од хангара?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Шта сте видели у том моменту када сте провирили кроз врата? Јел било људи унутра, рекли сте видели сте само тај један аутобус да су људи изашли, јел било људи у хангару, неких других који су од раније ту били?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Па људи је било, али не знам од када, али било је људи.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А колико је било, да ли можете одредити?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Не могу.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Било је људи, значи, и у хангару и у аутобусима у том моменту и испред хангара?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: И око аутобуса, да.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Ти људи који су били у хангару, шта су радили?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Стајали.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Сем њих, да ли је било још некога у хангару? Војника или неких других лица, било каквих?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Не сећам се.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли је неко правио неки ред у хангару?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: То нисам видео.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли је неко изводио некога из хангара?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Нисам видео.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А шта сте уопште видели?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Видео сам, па видео сам када је одмах након, ето колико је било петнаест минута, двадесет можда, па ето нека је и пола сата, сам одвезао ову тројицу.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Али не, за тих петнаест минута – пола сата, то је доста?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Нисам ја стајао испред врата.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Добро, али док сте стајали на вратима и гледали унутра, шта сте уопште видели, сем тих људи који стоје?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Ја сам дошао, нисам стајао пар минута испред врата.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Па, добро, за тих пар минута, људи стоје, јел неко прави неки ред, јел људи шетају, стоје, леже, причају, шта раде људи?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Па, нисам видео.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А шта сте видели, ја Вам питам, проворили сте и шта сте видели?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Стајали су испред врата.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Сами тако стоје?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Ко је био унутра још, ја не знам.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А како су били обучени?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Е, то, немам представу, да ли је цивила, да ли су биле униформе, не знам, јер је свега било.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Људи који су стајали испред хангара, јесу они били организовани, јел неко нешто давао неке наредбе, одређивао шта ко да ради или су, шта су радили уопште људи испред хангара?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Па, шта видите, јел се сећате шта сте видели тамо?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Шта сам видео, видео сам људи да има доста.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Јесу били наоружани?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Па било је наоружаних, али нисам видео, да кажем да сам видео овако, шта се неко договарао и шта је разговарао.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: И онда сте рекли да сте отишли па да сте после поново дошли, да ли знате, отприлике, после ког времена? Ви сте нешто рекли, оквирно, да се поново враћате.

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Да, када сам довезао ову двојицу војника, нисам ишао онда више на ову страну.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Када сте се вратили, онда сте рекли, отишли сте нешто пре поноћи? Значи, је ли тако, то сте Ви у истрази рекли у овом делу: остао сам можда сат-два и отишао сам пре поноћи?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Па не знам, да пре, али ја не знам колико је сати било.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Е па добро, за то време док сте Ви сада ту, тај сат-два, шта се дешава? Јел се нешто дешава испред уопште? Рекли сте да више нисте видели аутобусе, јел сте видели неке људе, јесу врата од хангара била отворена тада?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Нисам онда долазио до хангара.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Колико сте били далеко?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Па, био сам можда једно, па не знам ни ја, педесет, сто метара, педесет метара, шездесет, седамдесет, мислим не знам колико.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Добро, а шта се дешава ту на том делу где сте Ви, то је ипак, сат-два до поноћи, то је доста времена? Шта се дешава, шта раде људи?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Нисам обраћао пажњу.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Па, добро, али да не обраћате, морате погледати просто онако нагонски човек гледа шта се дешава око Вас?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Знате Ви када је то било, ја да сам и гледао не бих могао да запамтим, рекао сам да сам писао, можда бих сада нешто могао да поновим и да запамтим нешто.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А шта сте Ви радили два сата, или сат?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Па, шта сам, стајао сам са стране и сачекао ове који су ишли са мном, ја немам појма ни ко је ишао, ништа, ево сада идемо, да ли је било два сата или је било сат времена, или је било по сата, ја кажем, отприлике, ја не знам временски колико је било сати.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Па, у том смислу Вас ја само и питам, да ли су и други људи стајали, или су ходали, или су причали, јесу ли разговарали, јел било неке циркулације, јесу долазили, одлазили, јел неко одлазио, долазио, јел било аутомобила, у том смислу ништа посебно Вас не питам? Гледате, ипак ту сте, шта раде око Вас, шта се дешава, да ли сте видели, да ли неко долази, одлази, јел долази војска, одлази, неко било ко?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Не сећам се баш, отворено кажем, не сећам се, знам да војска ту је била, шта је ко радио, куда је одлазио, куда је шетао, куда је ишао, ја.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Пошто сте рекли да сте чули у току те вечери више пута пуцњаву, доста је било пуцњава, била је нека прича, рекли сте да је било више пуцњава. Да ли можете одредити одакле сте чули ту пуцњаву, из ког правца је долазила, јел са свих страна?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Нисам могао, са свих страна.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли је та пуцњава била, да кажемо, повремена или је стална била, како се одвија, да ли знате, да ли можете да одредите?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: То исто не могу да кажем, пуцало се са свих страна, чим мрак падне, онда се пуцало са свих страна, ратно је стање, са свих страна.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Јел исто тако било и те вечери, као и осталих?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: И ранијих вечери.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Ништа није то било нешто неуобичајније од осталих?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Хвала.

ЧЛАН ВЕЋА ВИНКА БЕРАХА – НИКИЋЕВИЋ: Реците, аутобуси, какви су то били аутобуси? Војни, градски?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА – НИКИЋЕВИЋ: Не знате, ни како су изгледали, које боје?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Па било је разне боје, али нисам, кажем боје аутобуса, аутобуси.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА – НИКИЋЕВИЋ: Реците, пошто кажете да су били људи, војници, цивили, ходају, шетају, јел то овако уобичајено, каква је атмосфера била? Јел за ова два сата, сат-два колико сте укупно тамо, само ходају и шетају, јел то нешто најнормалније било?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Па кажем Вам, нисам обраћао пажњу шта је, не знам, шетало се, причало се, овај прича, онај, шта је било.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА – НИКИЋЕВИЋ: Јел било неких сукоба, да ли сте можда видели да ли се неко сукобио са неким?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Не знам, нисам видео.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА НИКИЋЕВИЋ: Нисте видели? Реците ми, када сте добили наређење од неког официра, капетана, да одвезете, како овде кажете тројицу Хрвата, одакле знате да су то официри, капетани, јесу ли они имали чинове?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Чинове су имали.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА НИКИЋЕВИЋ: Чинове су имали? А шта сте причали за то време, јесте нешто говорили са њима?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Нисам, уопште ништа ми није речено, само што ми је речено да им длака не сме фалити са главе, е ту реч што је рекао.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА НИКИЋЕВИЋ: Не, мислим, док сте их возили, јесте разговарали нешто са њима, откуд они овде, шта се то дешава, да ли се зна шта ће бити са тим људима, мислим у том смислу, јесте нешто разговарали?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Нисам ја ништа причао, само, Емил што је седео са мном напред и тако нешто мало, али ништа нисмо причали о ничем овако. Он је напред седео са мном, а ова двојица отпозади.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА НИКИЋЕВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте напустили Овчару, јел та маса људи, колико их већ има, још увек тамо? Још увек толико људи тамо?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Остало је пуно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуно?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел војска тамо?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Па у униформи је било, ја не знам сад ко је, шта је, мислим не могу да кажем ни ово ни оно, војске је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када кажете војска, ја сам Вас схватио да правите разлику између војске, припадника тадашње Југословенске народне армије?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Па не могу ја да правим поделу, када кажем у униформи да ли је он редован, активан, резервиста, мислим не могу да правим, мислим када видим човека у униформи, за мене је војник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем. Да ли је било војске са белим опрточима? Знате оне беле?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Знам, знам, можда је и било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Можда је и било, али нисам обраћао пажњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, не, јесте ли Ви видели?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Не могу да кажем, немам слику испред себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Даље питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да га питам само, односно Ви га питајте, да ли је постојала територијална одбрана Вуковара у то време?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате за тако што?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Не верујем, не верујем да је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Мислим да је била територијална одбрана, ја мислим да није била, мислим, не знам, не могу да тврдим ни једно ни друго.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Код истражног судије, први пасус, друга реченица, када су почеле борбе у Вуковару 1991., ја сам се придружио територијалној одбрани у насељу Петрова гора, старешина ми је био Перо Миљановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је. Да читам? Јесте ли разумели што је сада заменик тужиоца?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Па, јесам нешто да сам се прикључио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заменик Вам је сада, уствари, прочитао део Вашег исказа у поступку истраге код истражног судије где Ви кажете, где Ви, наводно, кажете: када су почеле борбе у Вуковару 91. године, ја сам се придружио територијалној одбрани у насељу Петрова гора, а старешина ми је био Перо Миљановић, а чини ми се, да смо припадали гардијској бригади ЈНА?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Е сад, из овога би се дало закључити, да Ви знате шта је територијална одбрана јел сте се њој придружили? Данас кажете да није ни постојала?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Не, нисам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Нисам ја рекао да није постојала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, мислите да није, то сте рекли?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Територијална одбрана званично када је проглашена ја мислим 92. када је оно речено да је територијална одбрана основала и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чему сте се Ви придружили?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Удружили се и били сви, бригади, како је гарда дошла, тако смо и ми били при њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, али овде пише нешто друго: ја сам се придружио територијалној одбрани у насељу Петрова гора? По томе би се дало закључити, да је она тамо постојала, па се Ви томе придружили?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Па, ја сам живео на Петровој гори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, није ми то објашњење, господине Бакићу, то ми није баш објашњење за разлике у овим Вашим казивањима?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Ако је било удружење и припадало гардијској бригади, под њиховом командом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви то кажете и онда и сада да је при гардијској бригади, то је у реду, то разумем, али сте данас рекли да мислите да није постојала територијална одбрана, тада сте рекли да јесте и то не само ту, има тога још, има тога још. Ја не знам шта су до тог момента били Вујовић и Вујановић, какву су функцију имали у ТО, знам да су касније били командири и команданти у ТО? Значи, Ви говорите о ТО, о територијалној одбрани као нечему што постоји, само што Ви не знате шта су тамо Вујовић и Вујановић? Чуо сам за Душана Јакшића и он је био неки командир у ТО, не знам ја тачно и од када, ја сам био позадинац и радио сам свој посао? Ви говорите о ТО као нечему што постоји, данас кажете да у то баш нисте сигурни, зато тражим од Вас да објасните ове разлике у Вашим казивањима, ништа друго? Шта је тачно?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Територијална одбрана, не знам како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гласније, гласније мало, ближе микрофону.

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Како бих се стручно изјаснио, сада територијална одбрана, одред или како, и то је била територијална одбрана, или тако нешто, али да ли је то територијална одбрана знам да је постојала, мислим званично територијална одбрана, али то сада не знам, мислим била је ТО као, то је мислим, не знам колико је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Нисам сигуран да сте баш објаснили, али.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Ајде да пробамо исто то, али на други начин. Је ли рекао он истражном судији или није да се придружио територијалној одбрани?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли је рекао истражном судији то што пише: ја сам се придружио територијалној одбрани или није рекао? Можда судија није добро разумео.

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Па ја се не сећам, можда сам и рекао, али не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је Ваш записник, господине Бакићи који сте Ви потписали.

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Па, кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Каже, старешина ми је био Перо Миљановић, јел то официр ЈНА или не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је питан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Шта каже?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је питан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Није рекао шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим? Да ли је старешина ЈНА?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Него, чега је? Какав старешина ако није ЈНА?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Он је тако у позадини тој, мислим, претпостављени мени је био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Јел он из Вуковара?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Из Вуковара.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли он прави разлику између војника и територијалца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Под условом да су уопште постојали територијалци, у светлу овог данашњег казивања сведока?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Слажем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Тако.

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Ја нисам правио разлику између војника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Па војник је био, војска је за мене била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви били?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Ништа, војник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим? Шта сте Ви били, шта сматрате да сте Ви били тада?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Па војник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Резервиста, добровољац?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Резервиста, војник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сте резервиста, онда је требало, претпостављам да Вас је неко звао у резерву, да сте добили позив, да сте мобилисани и тако даље? Јесте ли или нисте?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Па, док сам добио униформу, значи да сам мобилисан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добили сте униформу, јесте добили позив да дођете да узмене униформу? Да задужите оружје, да буде ангажовани, или сте сами добровољно отишли? Пријавили се, придружили или што?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Придружили се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Придружили се војсци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, шта сте онда, резервиста сте или сте добровољац?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, у сваком случају, војник? Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Ја то питање постављам, пошто он у исказу код истражног судије чини ми се, прави разлику с тим у вези, ево погледајте тај други пасус, па каже: када сам стигао, већ је почео да пада мрак, видео сам доста војника и територијалаца околно и тако даље, па онда опет, на крају тог пасуса, видео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, причали су са војском и територијалцима?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Па, добро, можда мој израз је био другачији, територијалци, он су били при војсци, али ја сам то можда другачије само изговорио, али при војсци да су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, при војсци, али да ли су то исто што и војска?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Па треба да јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Треба да јесу, али зашто их разликујете, зашто не кажете, само војска, него кажете, причате за Вујовића, Вујановића, опет читамо: ја сам тамо видео Вујовића и Вујановића који су били негде поред, причали су са војском, територијалцима? Онда, већ је почео да пада мрак, видео сам доста војника и територијалаца окол. Чему то разликовање, јесте Ви то рекли судији или нисте рекли, ако јесте рекли, онда чему то разликовање? Не знате то да објасните?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли по њему постоји разлика између униформе између тих лица? Под условом да их разликује?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте разумели питање? Да ли сте разумели питање?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су се ове две групације ако се разликују уопште, да ли су се разликовали по униформама? Како су били припадници редовних састава ЈНА тадашње били обучени, какве униформе су имали, какве сте униформе ви имали и у том смислу, да ли сте се могли међусобно разликовати, то Вас пита заменик?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Па било је униформи свакаквих. И маскирних и чојаних, цивилних.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Он каже да је задужио шкорпион, да ли је и још неко задужио шкорпион од тих територијалаца, ако су постојали територијалци или већ ти око њега?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од тих људи из те Ваше јединице, од осталих?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Од тих тамо, рецимо, које је видео на Овчари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које сте видели на Овчари, да ли сте видели још код кога шкорпион?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Нисам се загледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли можда зна шта је Вујовић имао од оружја, ако је уопште имао оружје на Овчари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, рекао је да не зна да ли су били наоружани.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: У реду. Можда је рекао, а мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, питан је, питан је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Не, не, не, прихватам то, али сада постављам питање, па за то питање које ћу да поставим, кажем, можда је рекао, а можда и није, зато то питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Зашто се он враћа на Овчару поново, када је већ ишао тамо у тај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро и то смо га питали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: И каже да је враћао војнике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Враћао је војнике, у истрази је рекао нешто друго.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: У истрази то није рекао, па га питам да пружи објашњење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Каже да је био на Грабову, истина не том приликом, него зна где је то, какав је пут до тамо од хангара, на пример па на ту страну?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је пут од Овчаре према Грабову? Не, тада, рекао је да је био на Грабову, раније?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Раније сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је рекао, па заменик Вас пита, какав је пут од Овчаре према Грабову?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Асфалтни пут је био скроз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Скроз је био асфалтни пут?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: До Грабова, скроз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је, уствари, Грабово? Јел и тамо неко пољопривредно добро?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Тамо су живели пољопривредници, некада живели пољопривредници до 77, 78.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел и тамо неко пољопривредно добро или је то неко насеље?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Све припада пољопривредном добру, има рибњак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И пут је потпуно асфалтни?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Па до Грабова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До Грабова? Добро. Колико има километара, да ли то знате од Овчаре до Грабова?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Из исказа саслушаних сведока до сада, нико не помиње да је тај пут асфалтни од Овчаре до Грабова. Предочите му то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је асфалтни.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: У време када он борави на Овчари код хангара, читав низ сведока је саслушан и окривљени с тим у вези, и у вези са тим временом, баш када и овај сведок борави и они говоре да је тамо било и неке пољопривредне механизације и неких покрета неких

пољопривредних машина и тако даље. Он је ту на раздаљини од педесетак метара, шта каже он на то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, добро, не види, он није видео то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Добро, не види? У реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Даниловићу, ја бих, ево 14,30, да за данас завршимо, имаће питања и пуномоћници оштећених и браниоци, па да завршимо.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Па, ево једно кратко, само да питам, ко му је рекао да има заробљеника на Овчари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те Ви идете тамо да тражите Вашу рођаку?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Па не сећам се, само знам да је било прича, кажу да има заробљеника на Овчари, ја сам тражио ту моју рођаку пар дана и тачно сам је тек трећи дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не сећа се.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Е сад, он нешто објашњава када је стигао тамо, не описујући услове, а не и сати, да ли може да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан, питао сам ја.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Јел има сат на том пикапу тамо где је табла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема ништа.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Е сад, питао је малопре тужилац, морам ја да питам, зашто се вратио, не нађе сестру?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо, питали смо га то, вратио војнике.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Када се вратио, када се вратио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па и то смо га питали, до нивоа колико се где задржавао и тако даље, па би се дало закључити да се поново вратио некон неких сат и по.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Где је онда оставио своје возило, када се вратио, где га је паркирао? Да ли је био кључ у возилу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли са возилом пришли скроз до хангара или?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Ма не до хангара, негде даље, 100 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кључ од возила, где је?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Па у комбију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У комбију?

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Када одлазите, јел возило на истом месту, кључ?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Па, да се ја тога свега сећам.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Добро, Ви сте били у позадини, били сте кажете припојени овој гардијској бригади, да ли сте када сте били у том времену, тај први и други пут, да ли сте видели неког официра гардијске бригаде кога знате, радите у позадини?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Ја сам видео официре, али не знам их ни по имену ни по презимену.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: А нисте их знали ни док сте радили? Добро. Да ли је он чуо да се нешто догодило те вечери када је отишао око 12 сати увече на Овчару и од кога је чуо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за Овчару, у овом смислу?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Чуо сам кроз приче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Па, после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када после?

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Па не знам ни ја када, не знам не могу се сада сетити, дал, дан, два, три, не знам, не могу се сетити, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, неко нам овде каже сутрадан, неко нам каже после неколико година.

СВЕДОК БАКИЋ МИЛЕ: Не знам када је ко чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вас питамо када сте Ви, рецимо, чули? Добро. Ништа, наставићемо сутра у 9,30. Сутра смо планирали значи да завршимо са господином Бакићем, да чујемо господина Тешића, уколико му то дозволе послови, јер данас је он био по плану и програму, али то нисмо данас могли, сада је онда проблем за сутра, да ли ће овај сведок моћи доћи и планирали смо Панић Миодрага и Вујић Богдана. Видећемо сутра.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА